68ste JAARGANG No. 8089 WOENSDAG 14 FEBRUARI 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Bui tenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Commandant van Nederlands detachement in Korea gesneuveld

's-Gravenhage — De Nederlandse regering deelt met diep leedwezen mede, dat blijkens een bericht van het hoofdkwartier van MacArthur te Tokio de luitenant-kolonel van het garde-regiment Grenadiers M. P. A. den Ouden, de commandant van het Nederlandse detachement van de Verenigde Naties, in de omgeving van Hoengson is gesneuveld.

Overste Den Ouden was 40 jaar oud en oud-officier van het Koninklijk Nederlands-Indonesische leger. Na de oorlog ging hij met een eenheid Oorlogsvrijwilligers naar Indonesië en hij kreeg als majoor het commando over een bataljon. Daarna ging hij naar het regiment speciale troepen en werd commandant van de opleidingsschool voor parachutisten te Tjimahi. Hij repatrieerde in 1949. Hij was een goed organisator en een man met hart voor zijn mensen. Hij was een der eersten, die zich meldde voor Korea, en kort voor zijn vertrek werd hij bevorderd tot luitenant-kolonel. Hij was gehuwd en had geen kinderen.

Reuter meldt, dat een Nederlandse militaire woordvoerder te Tokio verklaard heeft, dat overste Den Ouden Maandagavond laat gesneuveld is. De Nederlandse missie te Tokio ontving het overlijdensbericht bijna gelijktijdig met een opgenomen boodschap van overste Den Ouden voor Nederland, waarin hij over het Nederlandse detachement vertelt. „U kunt trots op uw mannen zijn en ik ben trots, dat ik hun commandant ben", aldus de commandant in de opname, die vier dagen voor zijn dood gemaakt werd in zijn commandopost, die hij vuil, maar gezellig noemde. Hij zeide, dat het hem genoegen gedaan had te horen, dat zijn bataljon een goede reputatie genoot, maar dacht, dat het over de oorlog gepubliceerde nieuws dikwijls overdreven was.

Reuters correspondent Warren White, die te Tokio herstellende is van een kogelwond, zeide, dat hij Den Ouden de vorige maand had bezocht in zijn commandopost in een gehavend Koreaans huis met aarden muren ten Zuiden van Wondjoe. Den Ouden was door zijn resoluut optreden en kalmte in de strijd een der opmerkelijkste figuren aan het centrale front in Korea. „De vele keren, dat ik hem sprak, was hij alleen ongeduldig, als het te rustig ging naar zijn zin." Als voormalig strijder tegen de guerilla's in Indonesië had hij op twee punten critiek op de leiding van de oorlog in Korea, nl., dat de inlichtingendienst niet goed genoeg was en dat de vijand niet ook buiten de wegen werd opgezocht. „Het laatste, wat Den Ouden tot mij zeide", aldus White, „was, dat de oorlog in Korea bewees, dat een leger van de Verenigde Naties in Europa goed zou kunnen functionneren. Hij baseerde zijn mening op het feit, dat het Nederlandse leger en de meeste andere eenheden van de Verenigde Naties in Korea veel lof hadden voor de Amerikaanse tactiek te velde, de wapens en uitrusting.

Toestand langs centraal front niet ernstig

Bij het achtste leger in Korea — De Verbonden Legers hebben Woensdag de Westelijke tak van de tweeledige Chinese aanval op het centrale front in Korea tot staan gebracht. Volgens berichten van het front wist het garnizoen te Tsjipjongni ten Noordoosten van Wondjoe, dat sterke communistische strijdkrachten Dinsdagavond trachtte te overmeesteren, thans tegen „gematigd sterke aanvallen stand te houden.

De andere tak van de aanval, nog steeds versterkt met 8000 communisten, is het gebied onmiddellijk ten Noorden van Wondjoe binnengetrokken. Deze troepen bevinden zich op slechts 5 km. afstand van dit belangrijke verbindingscentrum. Ten Noord-Westen van Wondjoe hebben vliegtuigen een naar het Zuiden trekkende colonne van de tegenstander vernietigd.

In bataljonssterkte oprukkende communistische troepen dreigen de weg tussen Wondjoe en Jojoe in handen te krijgen, evenals het gebied aan weerszijden van Wondjoe. De wig, die zij Maandag in de linies der Verbondenen dreven, is Dinsdag tot een 30 km. breed front verwijd.

Moskou spreekt.

Radio-Moskou riep Dinsdag een communiqué om, waarin gezegd werd, dat de Noord-Koreaanse en Chinese troepen ruim 500 Amerikanen ten Westen van Wondjoe hebben omsingeld. Ook werd gezegd, dat ruim 100 Amerikanen en meer dan 1000 Zuid-Koreanen krijgsgevangen gemaakt zijn. De strijdkrachten van de Verenigde Naties hebben zware verliezen geleden, toen door hardnekkige tegenstand het geallieerde offensief te Hoengson vertraagd werd, aldus het communiqué.

Door de opmars aan het centrale front zullen de Amerikaanse strijdkrachten aan het Westelijke front worden omsingeld, aldus radio-Peking. Volgens deze radio bereiden de Noord-Koreanen en Chinezen een algemene tegenaanval voor, die op sommige plaatsen van het front reeds is begonnen.

MacArthur spreekt.

MacArthur heeft Dinsdag te Tokio nog verklaard: „Vanuit militair standpunt gezien moeten de Verbondenen eerst de bestaande overmacht van de Chinese troepen aanmerkelijk verminderen voordat wij er werkelijk ernstig over kunnen gaan denken grote operaties ten Noorden van de 38e breedtegraad uit te voeren."

Generaal-majoor Almond, de commandant van het tiende legercorps, zeide, dat de toestand langs het centrale front niet ernstig is.

AMPHIBIE OPERATIE IN INDOCHINA.

Saigon — Een communiqué van de Franse generale staf van Dinsdag vermeldt, dat bij een amphibische operatie in het gebied ten Noorden van Binhbinh verscheidene verzetsnesten van de Vietminh zijn opgeruimd. De vijand liet 80 doden achter; er werden meer dan 100 gevangenen gemaakt en 200 jonken tot zinken gebracht, aldus het communiqué.

GENERAAL COLLINS VERKLAARDE.

Washington — Generaal Lawton Collins, de chef van de generale staf van het Amerikaanse leger, heeft op een bijeenkomst van de Nationale Persclub verklaard: „In de strijd in Korea zijn 400 „T-35"-gevechtswagens van Russische makelijk vernietigd tegen een verlies van slechts vijf Amerikaanse tanks van gemiddelde grootte. Het leger beschikt thans over een prototype van een vliegtuig, waarmede lichte gevechtswagens naar het slagveld kunnen worden vervoerd.

In Korea is gebleken, dat, indien men wil beletten, dat een bepaald gebied door de vijand bezet wordt, dit slechts kan worden verhinderd, indien de verdedigers ook voldoende landstrijdkrachten inzetten. De zwakte van deze laatsten kan niet goed gemaakt worden door een overwicht in de lucht en ter zee. De vloot en de luchtmacht hebben aan de troepen uitstekende hulp verleend, doch de vijand was in staat onder dekking van de duisternis aanvalsstellingen in te nemen. Het overwicht ter zee en in de lucht der Verbondenen was niet voldoende om de opmars der communisten tegen te houden."

HALF OM HALF.

Washington — President Truman heeft Maandag aan het Congres verzocht goed te keuren, dat twee millioen ton graan worden gekocht voor India, waar hongersnood heerst. Hij beval het Congres aan gelden toe te wijzen voor de aankoop van één millioen ton graan en de toewijzing van het restant uit te stellen totdat de toestand in India duidelijker is geworden.

MET 15 GRADEN ONDER NUL — Zijn deze balken hun gewicht in goud waard. Twee Franse soldaten brengen hun kostbare buit terug naar hun commandopost te Wonju ten Zuiden van Seoel. Weken lang bewogen de troepen van de V.N. zich heen en weer rond het zwaar gebombardeerde Wonju.

Verenigde Naties verwerpen alle beschuldigingen tegen Amerika

Lake Success — De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft Dinsdagavond de Sovjet-beschuldigingen, dat de Verenigde Staten zich schuldig hadden gemaakt aan agressie jegens China, verworpen met 48 tegen 5 stemmen bij 3 onthoudingen. De andere Sovjet-resolutie, waarin de Vergadering verzocht werd de Verenigde Staten te veroordelen wegens bombardementen op Mandsjoerije, werd met 51 tegen 5 stemmen verworpen. Joegoslavië en Afghanistan onthielden zich van stemming.

Bij de stemming over de eerste resolutie, waarin gezegd wordt, dat de Verenigde Staten Formosa zijn binnengevallen en het eiland hebben geblokkeerd en afgesloten voor de strijdkrachten en autoriteiten van de Chinese Volksrepubliek, onthielden zich van stemming Indonesië, Burma en Joegoslavië. In deze resolutie werd voorts verzocht, dat de Veiligheidsraad stappen zou nemen om een einde te maken aan „de Amerikaanse agressie tegen China". De Sovjet-afgevaardigde Tsarapkin verklaarde: „Slechts aanvaarding van passende maatregelen door de Algemene Vergadering tegen de Amerikaanse agressie kan de noodzakelijke invloed uitoefenen, welke een halt zal toeroepen aan de agressie en het herstel van de vrede in het Verre Oosten tot stand zal brengen.

Wegens de Amerikaanse onmacht om de beschuldigingen te weerleggen was er een samenzwering van stilzwijgen geweest in de Politieke Commissie" — waar de resoluties eveneens werden behandeld en verworpen.

Ernest Gross, de Amerikaanse afgevaardigde, zeide: „Deze beschuldigingen zijn vals — een algeheel weefsel van leugens en verdraaiingen. De Verenigde Staten hebben geen agressieve plannen of ambities — politieke, militaire of economische — ten aanzien van Formosa".

het nieuws van vandaag

Als Stalin oorlog wil maken zal hij aan tafel gaan zitten en de rekensom van het oorlogspotentieel terdege bestuderen. Die som bevat de cijfers van grondstoffen en de indexcijfers van de productie, niet slechts van zijn eigen land en van zijn satellieten, maar ook die van de landen, welke hij tegen zich in het harnas denkt te jagen.

Hoe zien de cijfers er uit, die Stalin in het Kremlin onder ogen heeft? Naar de cijfers van de landen aan deze zijde van het IJzeren Gordijn behoeven wij zo nieuwsgierig niet te zijn, er is geen IJzeren Gordijn om ze voor ons verborgen te houden. Stalins cijfers zijn echter veel moeilijker te bemachtigen.

De regering van de Sowjet-Unie heeft echter een rapport gepubliceerd van de resultaten, behaald in het laatste jaar van het na-oorlogse vijf-jarenplan. In dit rapport wordt gezegd, dat 1950 een jaar was van grote vooruitgang op het gebied van de nijverheid, de landbouw, de handel en dat het streven naar verlaging van de prijzen in dat jaar belangrijke resultaten heeft opgeleverd. De prijzen der industrieproducten daalden met 16%. De lonen stegen met gemiddeld 19% en de industriële productie steeg met 23% of met 2% meer dan volgens het plan was vereeist. Sommige belangrijke industrieën — hout en papier, visserij en spoorwegvervoer — slaagden er evenwel niet in het gestelde productiedoel te bereiken en sommige fabrieken bleven in gebreke de goederen van de vereiste soort en de vereist kwaliteit te vervaardigen.

De totale graanproductie bedroeg 122.142.000 ton, waarmede eveneens het gestelde productiedoel werd overschreden.

Er kwam in 1950 geen werkloosheid voor in de Sowjet-Unie en het aantal fabrieksarbeiders en administratieve arbeiders steeg met 2 millioen tot 39.200.000. In het rapport wordt voorts medegedeeld, dat het publiek thans meer luxe artikelen koopt. In 1950 werd er 250% meer mijn gekocht, 49% meer worstvlees, 47% meer boter. 33% meer kleding, 48% meer schoeisel, 46% meer toiletzeep en 44% meer motorrijwielen.

Dit alles klinkt optimistisch genoeg. Waar het voor het berekenen van de oorlogskansen echter op aankomt, is de z.g. zware industrie.

Daarvan luiden de cijfers als volgt:

	geschatte productie 1950
Staal	27.000.000 metr. tonnen
Ruw-ijzer	19.000.000 metr. tonnen
Petroleum	37½ millioen ton
Steenkolen	261 millioen ton
Electrische energie	90.3 milliard Kwu
Tractoren	96.000 stuks
Oogst-combines	38.000 stuks
Motorrijtuigen, vrachtwagens, bussen en personenwagens	400.000 stuks

Stellen wij hier de cijfers van de „democratische" wereld naast:

Staal	151.268.000 metr. tonnen
Olie	395.063.000 metr. tonnen
Steenkool	679.500.000 metr. tonnen
Motorrijtuigen..........	77.319.000

Vergelijkender wijze zien deze optelsommen er voor Stalin niet zeer bemoedigend uit. Wij mogen echter niet vergeten, dat de vergroting van zijn cijfers voor hem tot de onmiddellijk voor de hand liggende mogelijkheden behoort.

Stalins rekensom

Verovert hij West Europa dan groeit zijn staalcijfer met 51.000.000 ton (ind. Engeland) en zijn steenkoolvoorraad met 275.000.000 ton.

Verovert hij Perzië, dan wint hij 75.000.000 ton olie, en verovert hij Malaya, dan heeft hij daarmee 646.362 ton natuurrubber, di. meer dan de helft van de totale wereldproductie.

Stalin zit in het Kremlin over zijn sommen gebogen, en wat hij daar berekent, maakt de haast begrijpelijk, waarmee de regering van Amerika, Senaat en Congres ten spijt, met inzet van mankracht en materiaal die grenslanden wil verdedigen, die voor de Verenigde Staten zeer goed het verschil tussen overwinning en nederlaag kunnen betekenen.

De Sjah van Perzie trouwde in een besneeuwd Teheran

Teheran — Sjah Mohammed Reza el Pahlevi is Maandag in de ivoren zaal van het marmeren paleis getrouwd met de 19-jarige Soraya Isfandiari, de dochter van een hoogwaardigheidsbekleder en een Duitse moeder.

De stad was besneeuwd, wat door de Mohammedanen beschouwd wordt als een gelukkig voorteken. De huizen waren versierd met bloemen, vlaggen en tapijten. De bruid droeg een japon naar een ontwerp van Christian Dior met witte zwaneveren en talloze parels. In verband met de algemene toestand waren er geen vierdaagse feesten, zoals gewoonlijk, doch alleen een staatsbanket. Het bespaarde geld komt ten goede aan de armen. De sjah is in 1948 gescheiden van prinses Fawzia, zuster van de Egyptische koning, Faroek.

200.000 JAPANNERS STAKEN.

Tokio — De staking van de Japanse mijnwerkers is vandaag uitgebreid tot 200.000 man. De regering heeft bemiddeling aangeboden, doch werkgevers en werknemers voelen er weinig voor.

GEEN AMERIKAANSE BASES IN FRANKRIJK.

Parijs — Het Franse ministerie van buitenlandse zaken heeft bekend gemaakt, dat de Verenigde Staten Frankrijk niet verzocht hebben om het gebruik van marine- en luchtbases in Frankrijk. Volgens een Frans blad zou Pléven tijdens zijn bezoek aan de Verenigde Staten gevraagd zijn om zekere bases ter beschikking der Amerikaanse strijdkrachten te stellen.

ENGELSEN WEER AAN HET WERK.

Londen — Het werk in de Londense havens is weer in volle gang. Donderdag zal echter weer gestaakt worden, als de zeven havenarbeiders voor de rechter komen, die beschuldigd worden van aanzetting tot een onwettige staking. In Liverpool en Birkenhead is echter besloten, dat 4000 van de 9000 stakers blijven staken tot de eis tot loonsverhoging is ingewilligd.

SMOKKELPROCES.

Loerach — Vandaag is te Loerach het proces tegen prins Hans von Liechtenstein begonnen, die ervan beschuldigd wordt betrokken te zijn bij een horloge smokkelaffaire, waarbij hij misbruik zou hebben gemaakt van zijn diplomatieke status.

Frankrijk en Italie bespreken maatregelen tegen rode anti-democratische activiteit

Santa Margherita. — Frankrijk en Italië hebben Dinsdagavond besloten de „anti-constitutionele activiteit van de vijfde colonne" van millioenen communisten in hun landen te beperken. Zij kwamen overeen, dat de Franse en Italiaanse communistische partijen de vrijheid moest worden verleend, die gegarandeerd is in de grondwetten, maar dat de communistische activiteit, „welke in strijd is met die democratische instellingen", krachtig moet worden verhinderd.

De conferentie is voornamelijk op Frans initiatief bijeengeroepen. Frankrijk heeft Italië beloofd, dat de minerale hulpbronnen van Frans Noord-Afrika — hoewel deze buiten de voorgenomen Europese steenkool- en staalpool vallen — aan Italië ter beschikking zouden worden gesteld op voorwaarden, welke later op technisch niveau zouden worden besproken.

In conferentie-kringen wordt verklaard, dat Pléven de Italianen heeft meegedeeld, dat, hoewel er in Frankrijk een levendig verlangen bestond naar een douane-unie met Italië, het politieke klimaat hiervoor nog niet geschikt was. Vermoedelijk was dit een toespeling op de herfstverkiezingen in Frankrijk.

De Europese verdediging kwam even ter sprake. Pléven zou volgens een gewoonlijk welingelichte Franse bron naar een soort compromis zoeken, dat Italië zou bevredigen en tegelijkertijd de Franse openbare mening niet tot verzet zou prikkelen.

NORMAAL VERKEER HERVAT.

Belgrado — Donderdag zal volgens een overeenkomst het normale goederenverkeer per spoor tussen Joegoslavië en Griekenland hervat worden, zo wordt uit gezaghebbende bron vernomen. Verwacht wordt, dat half Maart de Oriënt-express zal lopen.

„MIJN PONDJE VLEES".

Buenos Aires — De Engelse regering heeft Argentinië verzocht de onderhandelingen over de levering van vlees te hervatten, aldus luidt een bekendmaking in de bladen in Buenos Aires. Alle bladen zijn van mening, dat Argentinië op dit verzoek zal ingaan, doch zijn eis om de prijs van 120 pond sterling per ton vastbesloten zal handhaven.

Recht tot het hart

De sterkste is nooit sterk genoeg om zijn kwade neigingen altijd de baas te blijven.

"Simadan" danst behoedzaam met de Muze

Een hoog ideaal op bezonnen wijze benaderd

Deze „Simadan", waarvan wij het Januari-nummer voor ons hebben liggen — ongeriefelijk nummer te vermelden — wordt ding, die sympathiek aandoet. vergat de Redactie jaargang en met zelfbeheersing en bescheidenheid gedanst. Dit is een hou

Het verschijnen van dit tijdschrift in de moedertaal van onze bevolking is een onverdeeld verheugend verschijnsel, het is de vrucht van hoog en actief idealisme. Dat de Redactie dit idealisme binnen de perken van het op het ogenblik mogelijke wil houden, dat zij „Simadam" wil laten meegroeien met de groei van de eigen cultuur is een matiging, die bepaaldelijk aan idealisten niet zelden vreemd is en waarvan de aanwezigheid in dit geval des te prijzenswaardiger genoemd mag worden.

Wat dit nummer een keer te meer bewijst is de intrinsieke kracht van deze taal, de forsheid van zijn syntaxiale constructies, zijn kernachtigheid, die hem, bijzonder voor het verhaal, tot een bij uitnemendheid geschikt instrument maakt.

Het nummer opent met een essay over moderne, en wel abstrakte kunst, een uiting, die door de schrijver, Andres Grimar, als gevaarlijk beschouwd wordt voor de struikelende eerste stappen, die de Antilliaanse cultuur op het pad der esthetiek zet.

Ofschoon het pedagogisch gezien altijd goed is gematigd te zijn en verkeerd om boven zij'n macht te reiken, is de verbondenheid van abstraktionisme met oude cultuur en oude kunst niet zo van zelf sprekend als de schrijver denkt.

De herboren aandacht voor de primitieven, die de „modernen" openbaren, is hier een vingerwijzing, die veel beduidt. „De geest blaast waar hij wil", al is het een verstandige regel, de eerste stappen te zetten op een weg, die conventioneel is, zelfs op een verstandige regel zijn uitzonderingen. En die uitzonderingen zijn men en, die, hoe primitief in hun uitingstechniek ook, een andere wereld naar voren brengen, dan die wij door onze brilleglazen bekijken. Voor dezulken moge Simadan's verstandige regel geen dwangbuis tot worging worden.

Van de gedichten, die door Piña, W. M. Hoyer, Andres Grimar en Pierre Lauffer bijgedragen werden, bevallen die van de laatste het best door hun klankwaarde en gespannen constructie. E. R. Goilo leverde een uitstekende vertaling van een gedicht van Andres Eloy Blanco „Pinta pa mi un angel preto", waarin de psyche van de gekleurde volksvrouw op verrassend gelukkige wijze tot uitdrukking is gebracht.

Salomon Curiel droeg een verhaal bij, dat sterker in zijn aanzet is, dan in zijn afwikkeling demonstreert wel bijzonder wat wij boven zeiden over grote mogelijkheden van het papiament als vertelinstrument. Met enige scholing en oefening, vooral ook door het lezen van goede verhalen, zal de jonge schrijver zeker meer oog krijgen voor hoe het gedaan moet worden.

Het nummer besluit met pleidooi van B. Ph. Römer voor een orthografie, waarin het meeste, hoewel niet alles van dit nummer geschreven werd. Het oordeel over de mérites van zijn standpunt laten wij gaarne aan meer bevoegden over.

De typografische verzorging is uitstekend, ofschoon de drukfoutenduivel niet aan de verleiding heeft kunnen weerstaan, deze Simadan mee te dansen.

woordigers van de Afd. Arbeidszaken en dorpsstaf, op het vliegveld ter begroeting aanwezig.

WIE WIL ER CORRESPONDEREN?

Jack Rogers schrijft ons uit Southampton, dat hij gaarne met iemand wil corresponderen.

Hij is 34 jaar oud, gehuwd en twee kinderen en zou graag zijn indrukken van eigen land willen uitwisselen met die van het „glamour" Curaçao. Wie interesse heeft kan op onze redactie zijn adres vernemen.

WILLEM V.D. POLL'S PLATENBOEK OVER DE ANTILLEN

Naar wij vernemen zal dit prachtig platenwerk der Ned. Antillen, uitgave van **W. van Hoeve** den Haag, waar wij enige tijd geleden zulk een warme aanbeveling voor konden schrijven, ook in Engelse taal worden uitgegeven. Voor het aanhalen van toeristische betrekkingen lijkt ons verspreiding van dit boekwerk onder onze Santa- en andere bootvrienden wel een uitstekend plan. De handel ten onzent kan wellicht zijn voordeel doen met het zenden van dergelijke exemplaren aan hun voornaamste vrienden en bekenden.

DANSAVOND I.V.M. AS. VERTREK MILITAIREN K.L.

Op Zaterdag 17 Februari as. aanvang 20 uur zal in de Cantine Mil. Kamp Suffisant een cabaretdansavond worden georganiseerd voor de militairen met hun genodigden.

Zeker is het niet maar mogelijkerwijze zal dit de laatste feestavond worden voor de militairen van de Landmacht Nederlandse Antillen. In ieder geval geldt dit voor de 60 militairen, die op 17 Februari met de ss. „Oranjestad" naar Nederland repatriëren.

Bereidt derhalve door uw aanwezigheid en goede stemming deze en misschien wel alle militairen een knalavond, die iedereen nog lang heugen zal.

De muzikale verzorging na afloop van de cabaret voorstelling ligt in handen van de Suffisant Rhytin Club, de opvolgers van de welbekende Sunny Boys.

Door intensieve repetities is deze Band op een niveau gekomen, die de toets der vergelijking kan doorstaan en verschillende malen reeds is dit ensemble met succes opgetreden.

VERZET VERZOCHT

Dublin. — Senator John Finan, afgevaardigde in de Raad van Europa, had zijn Nederlandse collega's eind Januari een telegram gestuurd, waarin hij hun verzocht zich te verzetten tegen het zenden van een Nederlands escadrille naar Ulster.

Mej. Marga Klompé heeft hem per brief een door dr L.J.C. de Beaufort, Nederlands lid van de Raad van Europa, goedgekeurd antwoord gestuurd, waarin zij „haar oprechte spijt en die van de meerderheid, van de Nederlandse bevolking betuigt voor de situatie, waarin hij is geraakt". Doch, zo voegt zij er aan toe, daar de Engelse regering had verzekerd, dat geen ander oefeningscentrum beschikbaar was, zou een weigering de kans gelopen hebben uitgelegd te worden alsof de Nederlandse regering ten aanzien van het geschil tussen Ierland en Engeland haar standpunt wilde bepalen. Tenslotte verzoekt mej. Klompé, „dat men ophoudt Nederland in deze zaak verwijten te maken, daar de bevolking geenszins de gevoelens van haar Ierse vrienden wil kwetsen".

STAD AAN INDIA AFGESTAAN.

Parijs — Op het Franse ministerie van buitenlandse zaken is door gevolmachtigden van de regeringen van Frankrijk en India het verdrag getekend, waarbij het gebied van de stad Tsjandernagore aan India wordt afgestaan, zo is in een communiqué van het Franse ministerie bekend gemaakt.

In een 19 Juni 1949 gehouden referendum had de bevolking van de Franse bezitting zich uitgesproken voor aansluiting bij India. Een clausule in het getekende verdrag van cessie verzekert de bescherming van de Franse culturele tradities in de voormalige bezitting.

CURACAO

BOVENWINDEN REIS UITGESTELD

De reis van Z. E. Gouverneur Peters naar de Bovenwinden is uitgesteld. Hij zal op Vrijdag 9 Maart naar de Bovenwinden vertrekken.

CVB DOET NIET MEE

In de Maandagavond gehouden vergadering van de CVB werd besloten — mede in verband met de in Panama heersende besmettelijke ziekte (poliomelitis) — van deelname af te zien. De Nederlandse Antillen zullen dus niet op dit tournooi vertegenwoordigd zijn. Van Costa Rica werd een telegram ontvangen dat zij wel meedoet. Honduras, ziet ook van deelname af.

DE NIEUW AMSTERDAM

De „Nieuw Amsterdam", die Donderdag 15 Februari Curaçao aanloopt, wordt om [illegible] verwacht en gaat om [illegible] weg.

Er zijn 770 passagiers aan boord.

IN HET KORT

§ Het KLM vliegtuig, dat Maandag van hier vertrok landde heden om 02.45 Ned. tijd op Schiphol. § De temperaturen waren 28,4° en 24° C, resp. 83,1° en 75,2 C., de neerslag was 0,5 mm. § Een kapitein van de Curaçaose bark „Americano" vroeg politie assistentie, er lag een dronken man in zijn bark te slapen. § Een jongeman, die in Roxy naar het filmdoek zat te kijken, uitte zijn bijval aan het vertoonde op wel wat te luidruchtige wijze. Hij werd door de politie vakkundig verwijderd. § Er waren voorts drie lichte aanrijdingen, een persoon kreeg een bekeuring. § In een winkeltje van B. in de Penstraat had een onbekende kans gezien wat kwartjes en dubbeltjes mee te nemen. De man deed aangifte van diefstal.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Clio naar Christobal, **IJssel** naar Aruba, **Santa Rosa** van New York naar La Guaira en **Gilbert Jr** van Ciudad Trujillo.

TERUG OP BEKENDE BODEM

Na een welverdiend verlof van enkele maanden, doorgebracht in Nederland, arriveerde gistermiddag op Curaçao de heer H. A. Oetelmans, de Suffisantdorpschef en familie. Ondanks de vroege aankomst van het vliegtuig, waren er velen, waaronder vertegen-

NIEUWS VAN OVERAL

GERUSTSTELLENDE VERKLARING

Frankfort. — Het Westduitse persbureau DPA meldt, dat de Franse Hoge Commissaris, Poncet, aan Adenauer namens zijn regering heeft medegedeeld, dat de Westduitse Bondsregering voortdurend over de voorbereidende besprekingen over de viermogendhedenconferentie op de hoogte gesteld zal worden, waarmede aan de wens van de Bondskanselier gevolg gegeven wordt. Van Britse en Amerikaanse zijde is reeds een dergelijke toezegging gedaan.

Volgens Reuter deelde Poncet op vragen mede, dat de Duitsers over het algemeen afkerig van de herbewapening zijn. De Westerse geallieerden moesten eerst hun troepen in Duitsland versterken en aldus bewijzen, dat zij „in staat zijn verzet te bieden en Duitsland te beschermen".

BEKERING

Parijs. — Fresten Zoejevitsj, die in 1948 steun gaf aan de tegen het Tito-bewind gerichte Kominform-resolutie en later gevangen gezet werd, is thans na zes weken geleden vrijgelaten te zijn, benoemd tot directeur van het Joegoslavisch instituut voor economisch onderzoek. Op een persconferentie deelde hij mee, dat hij er van overtuigd was gedwaald te hebben en voortaan geheel ten dienste van Tito zou staan.

Nederland
zoals het reilt en zeilt:

Staatsrechtelijke tradities

De olie, die de stroeve machine der wet smeert

H. Hermans

Toen Z. Exc. de Gouverneur Woensdag jl. de indrukwekkende vergadering van de Staten der Ned. Antillen toesprak, nam hij, zoals U misschien hebt opgemerkt, onder de goede wensen, die hij de leden van dit Hoge College aanbood ook deze op, dat „de goede staatsrechtelijke tradities, die zich in Nederland in de verhouding tussen de Kroon en de Regeringsorganen en tussen deze Regeringsorganen onderling hebben ontwikkeld" hen ten voorbeeld mochten strekken in het vervullen van hun moeilijke taak.

Anecdotische tradities

Misschien zijn er onder U, die zich bij het beluisteren van deze rede afvroegen: wat zijn dat voor dingen, die staatsrechtelijke tradities?

In Engeland

Dat er in het leven, ook in het staatkundige leven van ieder volk tradities bestaan is U natuurlijk bekend. Soms zijn dat heel curieuze tradities, die alleen maar tot het eigen volk spreken en die een buitenstaander alleen maar vreemd aandoen, soms zelfs lachwekkend, wanneer hij niet weet waar ze vandaan komen. Neem bijvoorbeeld in Engeland de traditie, dat de Voorzitter van het House of Lords bij het presideren van de zittingen plaats neemt op de „wolzak" — een traditie, die herinnert aan de tijd toen de wol en de schapenteelt de voornaamste bron vormden van Engelands welvaart.

Voor de Engelsen zelf leeft deze traditie zo sterk, dat het een hele opschudding teweeg bracht toen de stoffeerders enkele tientallen jaren geleden bij het opkalefateren van de versleten wolzak tot de ontdekking kwamen, dat er geen wol meer in zat. Het Engelse staatkundige leven is trouwens vol van dit soort tradities. Geen lid van het House of Commons, ook niet al is hij revolutionnaire beginselen toegedaan, zal de zaal van het Huis tijdens de zitting binnenkomen of verlaten zonder eerst te buigen voor de „speaker", de Voorzitter. En na afloop van elke vergadering lopen nog steeds de lansknechten door de gangen van het Parlementsgebouw, het Westminster-paleis, met de roep: „Who's going home?" — „Wie gaat er naar huis?" — een overblijfsel uit de tijd toen Westminster en Londen nog twee verschillende steden waren (juridisch zijn zij dat nóg) en de leden van het Huis veiligheidshalve door lansknechten werden begeleid op de donkere landwegen, die van de ene stad naar de andere voerden. Zo mag de Koning van Engeland nog steeds het gebied van de City of London niet betreden zonder de uitdrukkelijke toestemming van de Lord Mayor. Zo is trouwens de hele klederdracht en de pruikentooi van de Britse magistratuur helemaal doorweven met de draad der traditie.

In Nederland

Nederland heeft óók van die tradities, zij het dat de meeste van veel jonger datum zijn. De traditie van de gouden koets is er een. De traditie, dat de Voorzitter van de Tweede Kamer in rok de zittingen presideert ook. Dat bij de behandeling van de Begroting van Buitenlandse Zaken in de Tweede Kamer alle lampen aangaan om als het ware zoveel mogelijk luister bij te zetten aan de zitting ter ere van de buitenlandse diplomaten, die verondersteld worden haar in de loges bij te wonen, is eveneens zulk een traditie.

Dit alles zijn echter tradities, wier waarde ligt in het symbool. Aardige, pittoreske dingen, die soms ook een interessant verklarend licht werpen op het politieke spraakgebruik. Zo schijnt bv. de aanduiding „rechter" — en „linker"-zijde in het parlementaire spraakgebruik te zijn ontstaan doordat de Voorzitter van het Huis, vroeger doorgaans een uiterste conservatief, zijn mede-conservatieven de plaats der ere, aan zijn rechterhand gaf. Een stukje symboliek dus weer, dat echter zijn betekenis vrijwel heeft verloren.

Maar hoe interessant deze dingen ook mogen zijn, deze min of meer anecdotische tradities zijn toch niet de eigenlijke staatsrechtelijke tradities, waarop Z. Exc. de Gouverneur doelde.

Staatsrechtelijke tradities

Een spitsvondige onder U, zal wellicht opmerken, dat de uitdrukking „staatsrechtelijke traditie" ietwat vreemd klinkt. Staatsrecht, zal hij zeggen, is „recht" en recht is wat in de wet staat; traditie echter is gebruik, dat niet in enige wet staat; kan dus ook geen recht zijn. „Staatsrechtelijke traditie" is dus een tegenspraak in zichzelf. Die opvatting echter is niet helemaal juist. Er is namelijk ook recht mogelijk buiten de geschreven wet. Een gewoonte bijvoorbeeld kan recht scheppen ook al staat het nergens geschreven. „Goed koopmansgebruik" bijvoorbeeld schept recht. Dit geldt ook in het staatkundige leven. Ook daar hebben zich in de loop van de jaren gewoonten gevormd van wat men zou kunnen noemen „goed staatsmansgebruik", tradities, „conventions", die nergens staan geschreven en op de niet-naleving waarvan niemand kan worden gegrepen of gestraft misschien, maar die voorschrijven hoe men zich onder bepaalde omstandigheden **behoort** te gedragen in het staatkundige leven.

Zulke tradities zijn er inderdaad in Nederland in de verhouding tussen de Kroon en de Ministers en tussen de Ministers en het Parlement.

Parlementair vertrouwen

Een duidelijk voorbeeld daarvan is de regel, dat een Minister het vertrouwen van het Parlement behoort te hebben en dat wanneer hem blijkt, dat dit niet langer het geval is, hij behoort te gaan. Dat staat nergens geschreven. In de wet staat alleen, dat hij verantwoording aan het Parlement verschuldigd is; in de wet staat ook, dat het Parlement zijn Begroting moet goedkeuren en dat het hem dus de middelen kan onthouden om te regeren; maar dat kan maar eenmaal per jaar. Wanneer hem tussen twee begrotingen in blijkt, dat hij het vertrouwen van de meerderheid niet langer bezit, dan kan hij — volgens de **wet** rustig blijven zitten tot het Parlement gebruik maakt van zijn recht om hem te **dwingen** heen te gaan. De traditie echter, de „convention", die in het rechtsbewustzijn van het volk te kracht van recht heeft, wil, dat hij aftreedt.

Koning en Parlement

Zo zijn er ook in de verhouding tussen Koning en Parlement ongeschreven regels. De wet zegt: de Koning is onschendbaar. Dat wil zeggen: hij heeft geen dwingend gezag boven zich. De verbinding echter van deze regel met de bepaling, dat de ministers verantwoordelijk zijn — zo staat het letterlijk in de Grondwet: de Koning is onschendbaar; de ministers zijn verantwoordelijk" — heeft tot de traditie geleid de Koning ook buiten alle discussie over het staatkundig beleid te houden — óók wanneer hij daden stelt, waarvoor hij constitutioneel zelf de verantwoordelijkheid draagt.

Neem bijvoorbeeld het geval van een kabinetsformatie, zoals dat op het ogenblik in Nederland actueel is.

In een land als Engeland, waar het in hoofdzaak tussen twee partijen gaat, is de Kroon nauwelijks vrij te noemen in de aanwijzing van een formateur; daar is als regel de leider van de partij, die de absolute meerderheid in het Lagerhuis heeft, de aangewezen figuur. Maar in een land met vele partijen zoals Nederland, waar geen Regering gevormd kan worden tenzij gedragen door het vertrouwen van **meerdere** partijen, die tezamen over een meerderheid in de beide Kamers der Staten-Generaal beschikken, is die zaak veel ingewikkelder. Daar wordt veel meer aan het eigen inzicht en beleid van de Kroon overgelaten. Een enkele keer kan het dan wel eens voorkomen, dat de persoon van de formateur voor de hand ligt; maar als regel is de aanwijzing van de formateur een kwestie van wikken en wegen. Bij het wikken en wegen is de Koningin verplicht zich door verschillende personen te laten adviseren en van anderen kan zij uit eigen beweging adviezen vragen. Het zal U duidelijk zijn, dat waar het hier om de hoogste staatsbelangen gaat, het zaak is, da Hare Majesteit goed wordt geadviseerd. Dat wil zeggen, dat Haar raadgevers onbevangen en zonder terughouding tot Haar kunnen spreken. De Koningin moet zich met volle kennis van zaken een oordeel kunnen vormen en Haar mag niets worden achtergehouden uit vrees, dat de adviseur zich straks naar buiten voor zijn advies krijgt te verantwoorden. Om dit nu mogelijk te maken zijn niet alleen de adviezen aan Hare Majesteit de Koningin in een tijd van kabinetsformatie geheim, maar wordt ook Hare Majesteits besluit, op grond van de adviezen genomen, om een bepaalde formateur aan te wijzen, nimmer in discussie gebracht. Daar wordt ook door degenen, die van een andere mening waren, nooit enige critiek op uitgeoefend.

Formateur verantwoordelijk

De enige, die ter verantwoording wordt geroepen is de formateur zelf. De Koningin kan wel besluiten hem een opdracht te verlenen, maar het staat hem volkomen vrij een dergelijke opdracht tot vorming van een kabinet te aanvaarden of voor de eer te bedanken. De Koningin kan aan haar opdracht bepaalde voorwaarden verbinden. Zij kan bijvoorbeeld opdragen een kabinet te vormen op „zo breed mogelijke basis" of een „parlementair kabinet" enz. Maar ook die voorwaarden is de formateur vrij te aanvaarden of niet te aanvaarden. Een opdracht is geen bevel. De formateur van een kabinet kan dus, wanneer hij zijn team aan de Staten-Generaal presenteert en op de samenstelling daarvan wordt aangevallen, zich nooit op zijn opdracht beroepen. Hij kan nooit zeggen: ja, maar de Koningin heeft het mij zus of zo opgedragen. Dan zal men hem vragen: ja, maar waarom hebt gij dan die opdracht aanvaard? Die aanvaarding is geen daad van de Kroon; dat is Uw persoonlijke daad en daarvoor moet gij persoonlijk verantwoording afleggen. De Kroon, de Koningin, het Staatshoofd blijft buiten het geding.

Dit is traditie, staatsrechtelijke traditie.

En een wijze traditie, omdat zij het gezag van het Staatshoofd onaangetast laat; buiten en boven de strijd der politieke partijen. En omdat zij het Staatshoofd de gelegenheid laat om, eveneens boven de partijen staande en volledig ter zake geinformeerd, de taak te vervullen, die het in het staatsbestel moet vervullen.

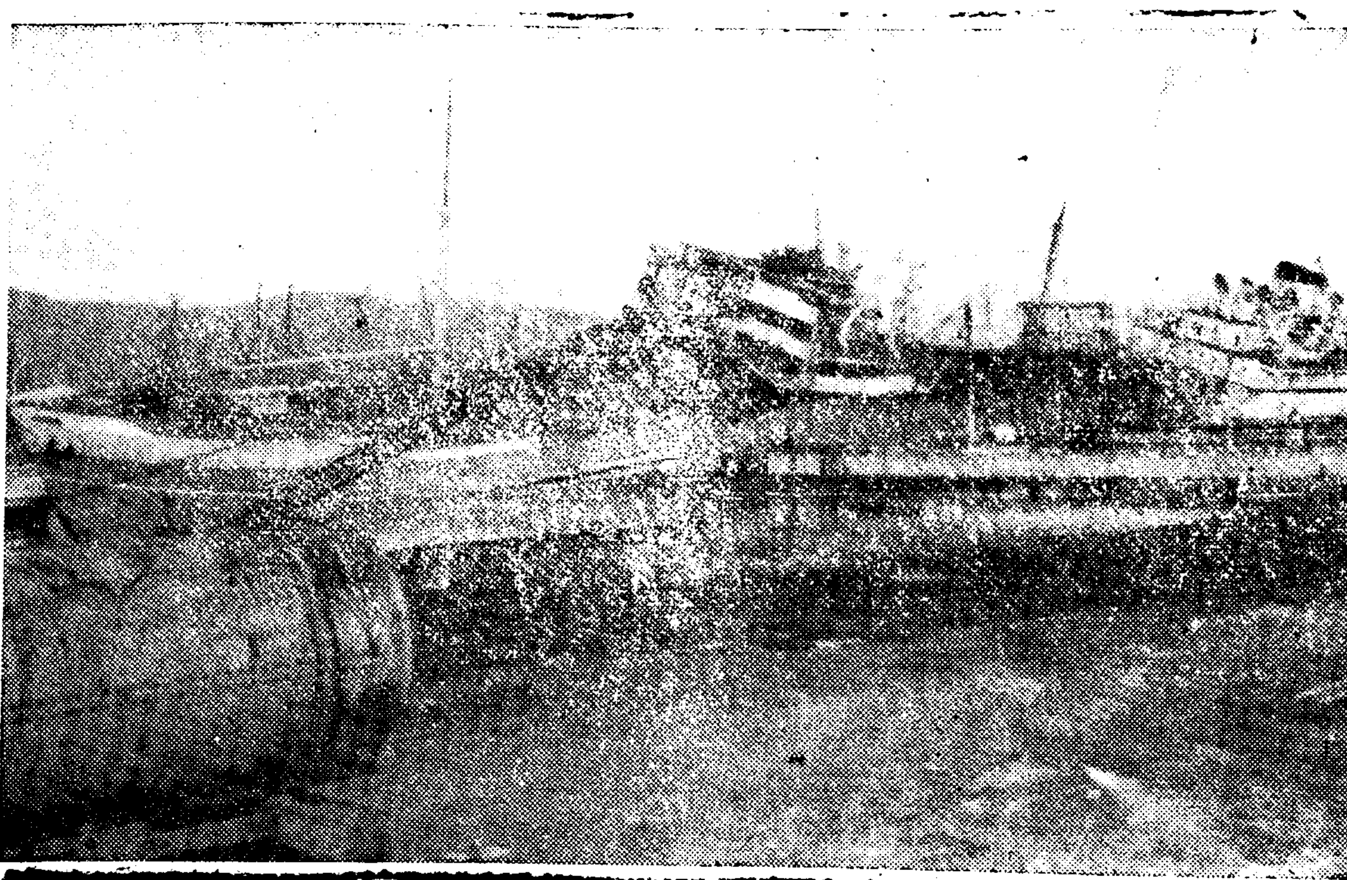
Zulke tradities, hebben een heel ander karakter dan de Staatkundige curiositeiten, waarvan ik er U daarstraks een paar vertelde.

Dat zijn niet alleen maar overblijfsels uit een grijs verleden, toen de magistraten nog pruiken droegen en die tot somtijds maar weinig meer zeggende symbolen zijn geworden, die hun betekenis voor het werkelijke leven van de Staat al lang hebben ingeboet.

De olie, die smeert

Deze tradities zijn de olie, die de altijd ietwat stroeve machine van de wet soepel doet lopen.

Het eerbiedigen van deze tradities is geen beminnelijke zwakheid, maar een kracht in het staatkundige leven, een kracht, die erop gericht is het organisme van de Staat levend te houden.

7 DODEN EN VELE GEWONDEN — waren het resultaat van twee explosies, die de nieuwe Liberische tanker Atlantic Duchess in een wrak veranderde, toen zij in Swansea, Engeland, in dok lag. De mannen zaten achter gesloten deuren gevangen, toen brand door het schip sloeg. Het schip had juist zijn maidentrip voltooid en was aan het ontladen, toen de eerste explosie plaats vond, die de achtersteven van het schip brak. Wrakstukken werden wijd en zijd verspreid en de brandweerlieden waren vanwege de intense hitte de eerste drie uur niet in staat aan boord te komen.

Het boek in de Samenleving

DE KARDINAAL

Reeds maandenlang staat in Amerika het boek „De Kardinaal" van Henry Morton Robinson, uitgave **Uitgeversmij. Fontein te Utrecht**, bovenaan op de lijst van „bestsellers". Het boek blijkt het meest gekochte boek te zijn van de laaste vijftien jaar: er werden in een half jaar tijds liefst een half millioen exemplaren van verkocht! In dit boek wordt ons het leven beschreven van de katholieke priester Stephen Fernoyle, die uit de arbeidersklasse van Boston geboren, opklimt tot op één na hoogste rang in de hierarchie van de Katholieke kerk. Het is niet het leven van een bepaalde kardinaal: de schrijver zegt in een woord dat Stephen Fernoyle niet volledig een product is van zijn verbeelding, maar eerder een combinatie van alle priesters die hij ooit gekend heeft, vooral de priesters die in zijn jeugd de sporen achterlieten van hun heilig ambt. De schrijver is katholiek („al of niet goed katholiek: dat blijft natuurlijk een zaak tussen mij en mijn Schepper" voegt hij er zelf aan toe) en dit blijkt uit deze roman duidelijk. De auteur heeft van zijn hoofdfiguur geen geromantiseerde priester willen maken; al is de kardinaal voor sommigen misschien wat te onwaarschijnlijk deugdzaam al is hij in sommige incidentele gevallen zijn roeping schijnbaar vergeten: hier is de mens getekend met zijn leven en streven en de bedoeling van dit leven en werken heeft de auteur ons willen tekenen. Het is geen roman voor katholieken alleen; het is geen godgeleerde verhandeling of handboek maar louter en alleen een roman, product van de verbeelding dat men lezen moet als een verhaal waarvan de draden gesponnen werden door een beschouwer van onze wereld, die — ondanks verschrikkelijk duidelijk aan de dag tredende euvelen — van mening is, dat geloof, hoop en erbarming de mensen van goede wil allerwege bezielt.

Als zodanig is „De Kardinaal" een boek geworden, dat wij graag willen aanbevelen. Reeds eerder werd in deze courant over dit boek geschreven; wij komen er slechts op terug, omdat dit boek thans ook op Curaçao verkrijgbaar is geworden en deze uitgave inderdaad van belang is.

De zeer goede vertaling is van Frans van Oldenburg-Ermke.

HET FOTOBOEK

De fotografie is een heerlijke liefhebberij, duizenden worden door haar geheimzinnige bekoring aangetrokken, doch velen vallen spoedig weer af, ontmoedigd door mislukkingen.

„Het Fotoboek" heeft nu ten doel, ieder, die de fotografie opvat, voor haar te behouden, door hen in korte tijd tot een goed fotograaf te maken, aldus Dick Boer in zijn inleiding van het „Het Fotoboek", uitgave van Focus, waarvan onlangs de vierde druk verscheen.

En niet geheel ten onrechte is die vierde druk verschenen, want groot was de vraag naar dit populaire boek, dat op zulk een eenvoudige wijze de problemen van de schone en aantrekkelijke hobby uiteenzet. Geen zware termen en ingewikkelde formules, uitvoerige beschouwingen over emulsies, lenzen, theorieën enz., doch eenvoudig van opzet is deze stof geselecteerd om het uiteindelijk doel te bereiken: En dit doel is: Hoe maken we goede foto's.

Dick Boer is met dit boek volkomen geslaagd om ons in te wijden in de geheimen van het vak.

In een prettige verteltrant neemt hij U mee in fotoland en verteit U precies, wat U beslist weten **moet**. U ziet het gehele proces, van het „knippen" van de opname tot het ontwikkelen van de film, het afdrukken en vergroten toe. En daarbij worden alle problemen behandeld welke zich daarbij kunnen voordoen. Er wordt aandacht geschonken aan de werking van Uw toestel, als wel aan het kiezen van de juiste belichtingstijd, diafragma, geelfilters, soorten van films, ontwikkeltijden. Tabellen vergemakkelijken een en ander zeer.

Voorts is er in dit boekwerk ruimschoots gezorgd voor illustratief materiaal, dat de lezer vertrouwd maakt met de door de auteur te behandelen stof. Deze foto's zijn vooral instructief.

Tal van practische wenken, ontstaan uit een jarenlange practijk, wordt de amateur meegegeven, opdat hij er zijn voordeel mee kan doen.

Ook aan de kleurenfotografie is aandacht geschonken, mooie foto's laten zien, dat deze in een ieders bereik liggen en dat men geen kunstenaar behoeft te zijn om dergelijke foto's te maken. Het vereist aandacht en een zekere kennis van het fotograferen. Een kennis, welke U zich spelenderwijs eigen kunt maken, indien men dit vlot geschreven boekwerk aanschaft.

Een boek voor de boekenkast is het niet in die zin, dat men het weg kan zetten. De amateur fotograaf zal in zijn omzwervingen in fotoland telkens naar dit boek grijpen om te lezen hoe het is. Daarom kunnen wij de fotograaf aanraden dit boekwerk, dat in de plaatselijke boekhandel te koop is, aan te schaffen. De prijs is voor een dergelijke standaardwerk laag te noemen.

TECUMSEH'S DOOD EN SNELVOET EN PIJLKIND.

Goede wijn behoeft geen krans en zeker niet de werken van de hand van Fritz Steuben, die bij de uitgeverij *G.B. van Goor & Zonen* weer twee van die boeiende jongensromans het licht deed zien, n.l. Tecumseh's dood" als vervolg op de leeuw, Tecumseh en „Snelvoet en pijlkind". De titels verraden het al, dat we hier te maken hebben met Indianenstammen, gevechten op pijl en boog, van romantiek en avontuur. Terecht besluit het boek met de volgende passage:

Het is het recht van de dichter en de jeugd zich een held te kiezen en hem te bekransen. Mogen de lezers aan de gestalte van Tecumseh erkennen, dat mannelijke strijdbaarheid en edele menselijkheid, dat hardheid en goedheid geen tegenstellingen zijn, maar juist deze kwaliteiten tezamen de held vormen. Juist zoals lafheid meestal samengaat met brutaliteit tegen anderen en sentimentaliteit tegenover zichzelf.

Onnodig te zeggen dat de jeugd er moeilijk toe zal besluiten deze boeken terzijde te leggen, vooraleer de allerlaatste pagina verslonden is. Een woord van warme waardering voor de typografische verzorging, alsmede voor de vele tekeningen, is hier zeker op zijn plaats.

NIEUWSKRUIMELS

— De Amerikaanse luchtmacht heeft te Londen bevestigd, dat een grote reparatie-basis van de RAF te Sealand (Cheshire) dit jaar zal worden overgenomen.

— Donderdagochtend is brand uitgebroken in opslagplaatsen te Birkenhead (haven van Liverpool). Meer dan 200 ton grondstoffen van grote waarde zijn verloren gegaan.

— Met het oog op de komende Van Riebeeck-feesten in Zuid-Afrika heeft FATSA (Federasie van Aamateur Toneelverenigings van Suid-Afrika) een wedstrijd uitgeschreven voor oorspronkelijke één-acters in het Afrikaans of in het Engels. Verdienstelijke inzendingen zullen tijdens de feestvieringen in Maart-April 1952 opgevoerd worden en in boekvorm uitgegeven worden. Keuze van onderwerp en stijl zijn vrij, mits aangepast aan de leuze „Ons bou 'n nasie".

BARBARA HUTTON IN AMERIKA TERUG. — Ze kwam van Madrid om, naar zij zeide, haar vrienden te bezoeken. Het was uitgesloten, zei ze, dat ze zich verzoenen zou met haar echtgenoot Prins Igor Troubetkoy.

EEN KIND EN EEN KONIJN — zijn de mascotten van het Middelsex Regiment in Korea. De jongen, wiens ouders gedood werden heet nu Sandy. En het wit en zwart konijn werd gevangen aan het front ten Noorden van Seoel.

Voetbal-trainingsapparaat gedemonstreerd

Geeft onfeilbare voorzetten

Haarlem. — Op het H.F.C.-terrein te Haarlem heeft de heer Strooker, trainer van H.F.C., het door hem uitgevonden en gefabriceerde voetbaltrainings-apparaat gedemonstreerd, als hulpmiddel uitstekend geschikt, te meer daar het zowel op het veld als in de zaal kan worden gebruikt.

Bruikbaar is het vooral, omdat diverse handelingen in het voetbalspel, welke tijdens de training niet aan de practijk kunnen worden getoetst met het toestel, dat in verschillende standen en op elke gewenste plaats kan worden opgesteld, uitvoerbaar zijn.

Het apparaat kan werken als een catapult, want ballen worden volgens hetzelfde principe afgeschoten en komen op elke gewenste hoogte op de plaats van bestemming. Met dit toestel bereikt de heer Strooker voor dit doel een afstand van ongeveer 15 meter, maar bij een sterker vering zou de afstand groter kunnen zijn. De oefening op het inkoppen en inschieten door de spelers wordt daardoor vergemakkelijkt, want het grote voordeel is, dat steeds feilloze „voorzetten" worden gelanceerd.

Het afnemen van een bal aan een tegenstander om dan direct met het leder elke gewenste richting uit te gaan, is met het toestel goed aan te leren. Een flinke charge of stevige tackle is daarvoor soms nodig en tegen een soort schild, dat aan het toestel is aangebracht, kunnen de spelers zonder zichzelf te bezeren, opbotsen. Ditzelfde schild fungeert als tegenstander, wanneer twee spelers gelijk naar een bal koppen en dan blijkt het de kunst te zijn om juist iets eerder of hoger te springen dan de tegenstander en het wapen der eerste elftal-spelers van H.F.C., die hiervan een goed geslaagde proef aflegden. Met men de bal tussen twee tegenstanders wegkoppen, dan plaat men een tweede schild en de oefening daarop kan beginnen.

De heer Strooker heeft ruim drie jaar eraan gewerkt.

KANAAL ZWEMSTER

Toronto. — Een 25-jarige inwoonster van Toronto, Winnie Leuszler, zal in Augustus een poging doen het Kanaal over te zwemmen. Zij heeft ingeschreven voor de tocht, welke door de Londense „Daily Mail" wordt georganiseerd. Mevr. Leuszler, die moeder is van drie kinderen, zal daarmee de eerste Canadese vrouw zijn, die een poging doet het Kanaal over te zwemmen. Haar echtgenoot, die van beroep timmerman is, verklaarde, dat de zwemmerij van zijn vrouw het huishouden af en toe wel wat in de war brengt, maar dat hem dat wel waard is.

STOOTTEN ZICH TWEE KEER

Osaka. — Enkele weken geleden sloegen de vedergewichten Kiyoaki Nakaniski en Noboru Miyamoto elkaar tijdens een wedstrijd op hetzelfde moment in de 4e ronde k.o., wat de Japanse bladen om de een of andere reden een absoluut wereldrecord meenden te moeten noemen. Maar dit was niet het eerste geval van een dubbele knockout in de geschiedenis van de ring.

De wedstrijd waar het thans om gaat, had echter een vervolg. Want Nakaniski en Miyamoto lieten het niet bij het eerste onbesliste treffen. Dezer dagen stonden ze wederom tegenover elkaar met het vaste voornemen het probleem van de superioriteit definitief tot oplossing te brengen. Plotseling zag Nakaniski een kans, hij plaatste een venijnige slag tegen de halsslagader van Miyamoto doch kreeg op hetzelfde ogenblik een opstoot tegen de kin, waardoor hij evenals tronwens zijn tegenstander een reisje naar droomland maakte, dat veel langer dan 10 tellen duurde. En ditmaal was er wel reden om, indien al niet van een wereldrecord dan toch wel van een unieke prestatie te spreken. Want 2 dubbele knockouts door de zelfde boksers in een tijdsbestek van amper 3 weken zocht men tot nu toe vergeefs in de annalen van de „noble art".

VERLOREN RECORD

Londen. — Op een door de regen doorweekte baan liep op 25 Juli 1936 de Britse Olive Hall uit Birmingham tijdens athletiekwedstrijden de 880 yards in de formidabel snelle tijd van 2 minuten 17.4 seconden, de snelste tijd, ooit door een vrouw op deze afstand gemaakt.

Diefstal van de nodige formulieren, welke moesten worden ingevuld en ter homologering van het wereldrecord aan de bevoegde instanties van de International Athletic Amateur Federation voorgelegd, was oorzaak, dat dit record nooit kon worden erkend. Toen na zes maanden de betreffende documenten weer terug gevonden, werd er door niemand aandacht aan geschonken, met het gevolg, dat nimmer een aanvraag om erkenning van het wereldrecord in behandeling kon worden genomen.

Thans, na 15 jaar, is door de secretaris van de Britse Athletiekbond, mr Crump, opnieuw een aanvraag ingediend bij de I.A.A.F., om alsnog de tijd van miss Hall als wereldrecord te doen erkennen.

Als wereldrecord geldt thans de tijd van 2 min. 19 seconden, dat op 4 October 1950 te Birmingham gemaakt werd door de Engelse Valerie Ball.

Officieel staat het wereldrecord nog op naam van Olive Hall, die in Londen op 27 Augustus 1933 2 min. 19.7 seconden liet afdrukken.

WANDELMARS VAN 25 FEBRUARI

Zoals reeds eerder in ons blad werd bekend gemaakt, zullen op 25 Febr. a.s. wandelmarsen gehouden worden en wel voor:

Senioren 25 km. en voor Junioren 15 km.

Juniorengroepen mogen geen deelnemers hebben, die jonger zijn dan 10 jaar en ouder dan 16 jaar.

Er kan zowel door individuelen als door groepen worden ingeschreven. Een groep moet bestaan uit tenminste 15 personen en leider.

Bij de groepen junioren moet de leider minstens 18 jaar oud zijn.

Voor Junioren worden geen individuele inschrijvingen geaccepteerd.

Opgaven kunnen geschieden bij N. H. Beckers, Peter Stuyvesant-College, Wilhelmiaplein en bij G. C. Hagemans, Radulfuscollege, L. B. Smithplein.

De inschrijvingsgelden moeten tegelijk worden voldaan. Deze bedragen:

Voor Junioren Fl. 0.25 per persoon, voor senioren (groepsverband) Fl. 0.50 voor senioren individuelen Fl. 1.—.

Er is nog een week tijd, om zich op te geven voor deze wandeltocht.

Uiterlijk 19 Febr. moeten de inschrijvingen binnen zijn.

Wanneer men heeft ingeschreven ontvangt men een volledig reglement. De startkaarten worden aan de start uitgereikt.

Wij kunnen mededelen, dat er reeds 4 bekers beschikbaar zijn gesteld.

Wij stellen ons voor, dat veel scholen of verenigingen het prettig zouden vinden om zo'n beker in hun prijzenkast te hebben.

Probeert het eens! De kans op succes is groot.

ZOLANG WE MOED HEBBEN, HEBBEN WIJ EEN TOEKOMST.

Bond Zonder Naam.

HET NIEUWSTE IN HAARSTIJL. — De beroemde Parijse kapper Antonio voert een nieuwe stijl in. In plaats van haarspelden gebruikt hij deze nieuwe en unieke manier om het haar op zijn plaats te houden.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

De roodvonk heeft heel kwaadaardig gewoed daarbij nog een kinkhoest, die de arme schaapjes het bloed uit neus en mond perste en een slotte het hart deed bezwijken iets waarvan men vroeger nooit gehoord heeft. In de zomer daarop kwam een gruwelijke hageslag die alles plat tegen de grond sloeg, wat op het veld stond. Haver, tarwe en gerst stonden zo prachtig, als sinds jaren niet meer voorgekomen was, en de fruitbomen die in het Gettendal voortreffelijk gedijen hadden zo heerlijk gebloeid en zo rijkelijk vrucht gezet, dat menigeen zich afvroeg of er wel voldoende vaten voor de most zouden zijn in de herfst. Wel meer rode kersjes glansden tussen het groene loof dan de kinderen en mussen konden opsnoepen. Daar kwam op de vooravond van St. Peter en Paulus een schrikkelijk onweer aangedreven van Grafenwald, Wolfsberg en Kreuzberg, van het Oosten en Westen tegelijk kwamen de wolken aangedreven hier zwart als inkt, daar grauw, of zelfs met lichte, roodachtige strepen of er een vuur achter vlamde.

Op klaarlichte middag werd het donker als om middernacht, zodat men in de kamers kaarsen aanstak. Een windstoot schudde de huizen: dan brak het kraken en kletteren los. De hagelstenen rammelden en hamerden op de daken, tegen deuren en vensters. De lieden baden — ze baden op katholieke wijze, als altijd, wanneer ze in angst en nood zijn. En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond.

Toen na korte tijd de zon weer te voorschijn kwam, was alles weg; het brood voor de mensen en het voer voor het vee. Op weiden en velden lagen de hagelstenen wit en dicht als sneeuw tarwe en gerst waren verpletterd, als was een woest leger er overheen getrokken; de groene vruchten en rode kersen bedekten de grond.

In de straten stonden de mensen en jammerden luid: „Het is een straf des Hemels, omdat men de Mis en de zegen over het weer afgeschaft en de heilige beelden onteerd heeft. En ze riepen en weenden om hun oud geloof nog meer als om het verlage de brood. Toen het ongeluk dominé Ziegler te voorschijn deed komen omringde hem een dreigende menigte, die woeste, morrende woorden uitstiet. Maar Ziegler had er zich op voorbereid. Hij hield een toespraak gereed, die er maar al te zeer op berekend was, de arme hoofden nog meer op hol te brengen.

„O, gij dwazen", riep hij met zijn machtige stem, „dat ge meent, dat de goede God u zulk een onweer stuurt, terwijl toch de vreselijke donder hagel en bliksem het werk van de duivel zijn! Hebt ge de vuurrode wolken en de hitte heksenvingers aan de hemel niet gezien? Reeds lang heb ik vermoed, vooral bij de grote kindersterfte in het voorjaar, dat heksen hier in Wiesensteig rondspoken. Doch nu is het zo klaar als de dag: want alleen zulk duivelsvolk kan een zo gruwelijk onweer bijeenbrouwen".

De lieden hoorden daarvan verwonderd op en sloegen heimelijk een kruis. Nog nooit was de kerk zo vol als op dien Petrus- en Paulusdag, toen Simon Ziegler predikte over: „Welke schanddaden de duivel en die zich aan hem met lijf en ziel overgeven, de heksen, uitvoeren en hoever zich hun macht uitstrekt".

Er kwam nu zulk een opwinding onder het arme volk, dat graaf Ulrich zich genoodzaakt zag naar de heksen te laten zoeken en spoedig werden drie gebrekkige oude vrouwtjes opgebracht, het ene blind, het andere doof en het derde krom en vergroeid, wier ongeluk men haar als misdaad aanrekende of aanzag als een werking van de duivel.

Onder de foltering bekenden de ongelukkigen alles, wat men maar van haar verlangde.Weliswaar gebiedt de criminele rechtsverordening van keizer Karel V: „De bekentenis der ondervraagden mag niet aangenomen noch opgeschreven worden, die hij tijdens de marteling doet, maar hij zal zijn bekentenis doen, zo gauw hij van het foltering afgenomen is". De hekserij geldt echter als een misdaad van bijzondere aard, waarbij de rechter aan de gewone gang van het proces en het opsporen der bewijzen niet gebonden is. Van de bekentenis juist wordt alles afhankelijk gemaakt en deze bekentenis door grote, ongebruikelijke martelingen afgeperst. Zo lang werden de ongelukkigen aan de handen opgehangen, de voeten met gewichten bezwaard, de zijden met fakkels gebrand, tot zij, in de smart en doodsnood alle vragen die men haar stelde bevestigend beantwoordden, dat zij zich met lijf en ziel aan de duivel hadden overgegeven, met hem door de lucht gevaren waren, zich in allerlei dieren veranderd hadden, het vee behekst, de kindersterfte veroorzaakt en het onweer hadden doen losbreken. En daar men heel ijverig navorste, met wie ze daarbij gemeenschap hadden gehad en niet ophield ze met onmenselijke martelingen te kwellen, zo gaven ze in haar angst medeplichtigen aan en reeds zijn weer nieuwe ongelukkigen op de pijnbank.

Het eerste offer van die heilloze waan was de arme dove Teresia, de zuster van mijn vriend, den ouden Pieter. Weliswaar kon geen andere schuld tegen haar bewezen worden dan dat ze tijdens de niet-katholieke preek de Rozenkrans bad, daar ze door haar doofheid de predikant toch niet verstond. Daarom werd de gebrekkige vrouw op de pijnbank uitgestrekt, om haar verbond met de duivel te bekennen. Daar ze op de vragen geen antwoord gaf maar alleen in haar smarten de heilige Namen aanriep, werd foltering voortgezet, tot eindelijk haar lippen zwegen. Toen de beul haar van het folter-raam nam, was zij koud en dood. God de Heer heeft haar voor verder lijden behoed: want uit de hand van de beul wordt een van hekserij aangeklaagde slechts door de dood gered.

O, schande over de verblinding, dwaasheid en gruwzaamheid der mensen! Wel is de macht van de duivel groot: Gods almacht echter is oneindig groter, en geen schepsel kan zich — zoals een heilig Concilie uitdrukkelijk leert — in een beter of slechter veranderen, hagelweer verwekken of schadelijke wind, of mensen en dieren ziekten bezorgen door ze hun toe te wensen. Deze en dergelijke dingen zijn dwaze verdichtsels en valse, ja zondige uitvindsels.

O, Barmhartige in de Hemel, hoe lang zult Gij nog toelaten, dat in uw Christenheid zulke gruwelen overheersen?

HOOFDSTUK VIII

BEZOEKERS IN DE HOUTVESTERSWONING

Voor de deur van haar huis zat Geertrui en spon wol: zachte, witte wol, die ze zelf gewassen en gebleekt had en nu voor het begin van de winter nog tot allerlei warme kledingstukken verwerken en breien wilde. De laatste jaren waren niet zonder spoor na te laten over de vrouw heengegaan. Haar gestalte was mager geworden, de trekken scherper, en de donkere ogen blikten treurig en ernstig, als ze van het werk opzagen. Op de achtergrond klonken jeugdige stemmen, gelach en gescherts, alsof jonge meisjes elkaar plaagden. Van achter de appelboom, die met zijn zwaar beladen takken de houtvesterswoning overschaduwde, kwam Agnes te voorschijn, Geertrui's dochter, nu een aanvallig meisje van zestien jaar, slank en hooggewassen met een krans van blonde lokken om het rozige gezicht.

„Kijk eens, wie ik hier meebreng, moeder!"

De weduwe hief het hoofd op en zag de jonge vrouw, die door Agnes bij de hand genomen, meer naderbij getrokken werd dan geleid. Het was Marianne, de dochter van Filip Amberg uit zijn eerste huwelijk, die in de smaakvolle dracht der burgermeisjes in volrijpe schoonheid voor haar stond.

„Ben jij het Marianne?" De uitroep klonk verwijtend.

De jonge vrouw vatte de hand van de houtvestersweduwe. „Wees niet boos, tante Geertrui, that ik gekomen ben. Het is al zo lang geleden, dat ik u en Agnes gezien heb. Grootvader heeft mijn bezoek goedgevonden en vader is in Ulm op de markt".

„Als je vader niet thuis is, Marianne, telt dan zijn wil niet meer? Of is het niet waar, dat hij je de omgang met ons verboden heeft?

VUILE MAAG.

Onderwijzeres: „Als je met je tweeën 100 appels, 50 peren en 800 kersen delen mag, wat krijgt ieder dan?"

Koosje: „Pijn in zijn lijf, juffrouw".

VERGISSING.

Heer: „Kelner ik heb je een malse kip een fles wijn van 1920 gevraagd, maar je hebt me een kip van 1920 gebracht en wijn van gisteren.

ONGELUKKEN

Grootmoeder die de krant leest en juist de beursberichten nagaat:

„Wat gebeuren er tegenwoordig toch 'n vreselijke ongelukken. Ik lees daar net dat de Argentijnse spoorwegen plotseling de hoogte in gingen".

Wist je dat?

AANDELEN

Grootmoeder wist dat niet en daarom schrok ze zo vreselijk. Die spoorwegen gingen niet de hoogte in, maar hun waarde. Om spoorwegen in Argentinië aan te leggen, is zoveel geld nodig, dat niemand rijk genoeg is, om het allemaal ineens te betalen. Daarom gaat een man, die spoorwegen in Argentinië wil aanleggen, geld vragen bij een heleboel mensen, en hij belooft hun, dat zij dat geld na een tijdje weer terug kunnen krijgen en nog een deel van de winst van de spoorwegen er bij.

Als ze hem 1000 gulden geven, geeft hij hun een papier als bewijs, dat ze duizend gulden gegeven hebben en met dat papier kunnen ze later hun 1000 gulden terug krijgen, maar onder tussen krijgen ze elk jaar honderd gulden uit de winst.

Wordt de winst groter dan krijgen ze ook meer b.v. 125 gulden elk jaar. Je begrijpt dus dat de mensen graag zulke papieren kopen. Ze krijgen elk jaar geld van de winst en als ze de 1000 gulden terug willen hebben later, dan kunnen ze die weer terug krijgen. Ze verliezen dus niets en winnen alleen maar.

Als iemand 1000 gulden leent aan de Argentijnse Spoorwegen en hij laat dat geld daar 10 jaar en neemt dan zijn geld terug, dan heeft hij in 10 jaar 10 x 100 dat is 1000 gulden verdiend, bij de 1000 gulden die hij geleend heeft. Je begrijpt, dat iedereen graag geld wil lenen op die manier, omdat het makkelijk is, zo geld te verdienen.

Iedereen wil dus wel een papier kopen, waarop staat dat hij 1000 gulden aan de Argentijnse spoorwegen geleend heeft. Ze willen zelfs wel meer dan 1000 gulden betalen voor zo'n papier.

B.v. 1250 gulden, want als je elk jaar 100 gulden wint, heb je in 3 jaar die 250 gulden die je meer betaalt, allang er uit gehaald, en de rest is winst.

Als de maatschappij, waaraan je geleend hebt, veel winst geeft, willen alle mensen, die papieren hebben en betalen zij er meer voor en worden die papieren duurder. Men zegt: ze gaan de hoogte in.

In de krant schrijft men dan niet: de papieren van het geleende geld aan de Argentijnse spoorwegen zijn hoger van prijs geworden. Dat is veel te lang en te lastig. De krant schrijft gewoon. De Argentijnse spoorwegen zijn de hoogte ingegaan.

Dat is geen ongeluk, dat is een geluk. En grootmoeder zou er zeker niet van geschrokken zijn, wanneer ze zelf 1000 gulden aan de Argentijnse spoorwegen geleend had.

Hoe is die?

MEISJE VAN DE KLOK.

Mevrouw: „Stientje, je bent ontzettend dom! Heb ik je niet geleerd wanneer de melk gaat overkoken?"

Stientje: „Ja Mevrouw, ik heb op de klok gekeken; het was juist tien minuten voor elf".

OPTIMIST.

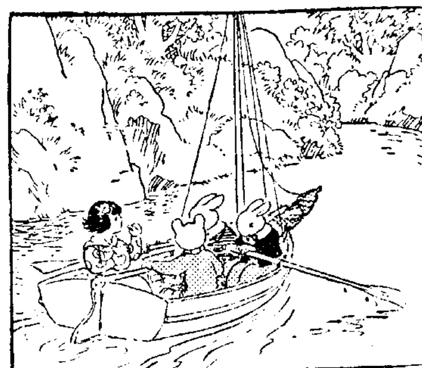
Een optimist is iemand, die altijd van alles de goede kant bekijkt.

Professor Lacherman is een optimist. Dat kon je goed merken toen hij eens naar een koe stond te kijken, die graasde in de wei en een vogeltje, dat overvloog, heel ongevraagd, iets liet vallen op zijn hoed.

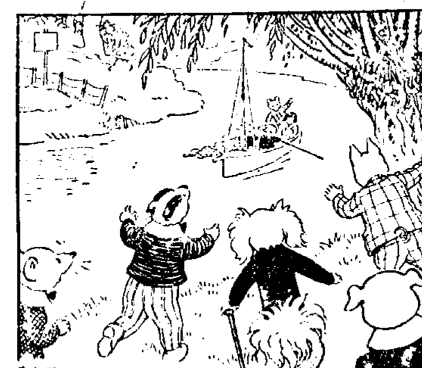
De professor keek er naar en lachte en zei:

„'t Had erger kunnen zijn. 't Is maar goed, dat de koeien niet vliegen".

Rupert en Margot

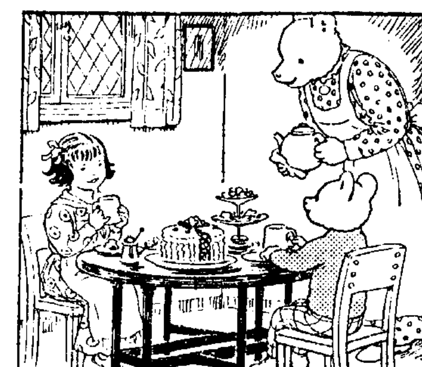
53. Op de weg terug naar Notenbos merken de vrienden goed, dat ze de wind tegen hebben, maar de stroom gaat nu met hen mee, daarom pakken de tweelingen de riemen en roeien er lustig op los, terwijl Rupert het roer stuurt. Margo heeft nu ze honger en eet bijna al de boterhammen op. „Ik ben benieuwd, wat de dochter van de reus zou zeggen, als ze eens wist, dat ik in de muurkast van haar poppen huis gezeten heb". En ik zou wel eens willen weten, hoe ze er uit ziet. Ik heb vroeger nog nooit gehoord van het dochtertje van een reus". „Het klinkt tenminste heel gek", zegt Rupert lachend.

54. ... tussen net al ongeworden. Het geruch ging door het dorp, dat Margo teruggekomen was om er te wonen maar, dat ze nu verdwenen is, en dat Rupert er met de boot van de tweelingen op uit is, om haar te zoeken. Dirk Da hond, Papzak, Ping Pong, Pietje Pak en Willie de Muis zijn haastig de voorste aan de waterkant en ze komen juist op tijd, om te zien hoe de boot bij de bocht komt op zijn terugkomst. „Zo zijn we weer thuis, Margo", roept Rupert. „En kijk eens aan, wat een troep om ons op te wachten".

55. De Grootmama van Margo zit nog erg in de war als ze aan het meisje denkt. „Ik zou er een lief ding voor geven., als ze niet zo bang was om haar vrienden van vroeger weer te ontmoeten", mompelt ze terwijl ze het dorp uit wandelt. En op datzelfde ogenblik hoort ze het gesnater van een boel blije stemmen en ziet ze een heel stel jong volk aankomen. Het is alsof alle kinderen van Notenbos er bij zijn, en wat haar nog het meest verbaast, Margo loopt midden tussen hen in. „O Rupert" roept Grootma „hoe heb je dat toch voor elkaar gekregen". „Een beetje geduld maar", lacht Rupert, „en Margo zelf zal u de geschiedenis wel vertellen". de geschiedenis aan te horen.

56. De dag daarna strikt Margo een lint in haar haar en gaat thee drinken bij Rupert. Moeder Beer, die voor een heerlijke tractatie gezorgd heeft, staat opnieuw de hele spannende geschiedenis aan te horen. „Over een tijdje ga ik met je mee naar school", zegt Margo „want het wordt tijd, dat ik mijn taal leer, denk je ook niet? Als ik dan nog eens waarschuwingsborden moet schrijven kan ik het goed doen". „Toch heeft jouw waarschuwingsbord het hele avontuur aan de gang gemaakt", zegt Rupert glimlachend. „Als het er niet zo vreemd had uitgezien, waren we misschien nooit op dat kleine paadje gaan zoeken en dan hadden we je misschien nooit gevonden ook".

Aruba tegen Antilliaanse selectie wordt titanenstrijd

De tweede wedstrijd tussen de rest van Aruba en de Antilliaanse selectie, welke Zondagmiddag in het Wilhelminasportpark plaats vond, is een titanenwedstrijd geworden. Van het begin tot het einde hebben beide ploegen gespeeld voor wat zij waard waren. Het Antilliaanse elftal zette alles op alles om toch maar niet van die enthousiaste Arubanen te verliezen en het heeft ook maar heel weinig gescheeld, of de sterke selectie had met 2—1 van Aruba verloren.

Het Antilliaanse elftal was als volgt samengesteld:

Pinedo
Bello Delannoy
Vlinder De G uz Korps
Coffie Miguel Krips
Heyliger Dominguez

Het Arubaanse elftal had in plaats van Briezen de R.C.A.-middenvoor M. Lacle opgesteld; verder precies als Zaterdag.

De hele wedstrijd door speelde Aruba met zo'n geweldig enthousiasme, dat wij af en toe hebben gedacht, als zij dat maar volhouden en ja hoor, de Arubanen hielden vol. Helder heeft evenals Zaterdagmiddag de hele wedstrijd door de gehele rechtervleugel van de tegenpartij het danig lastig gemaakt. Hij begreep zijn taak volkomen en zijn techniek speciaal wat het plaatsen betreft, was gewoonweg af. Tromp was weer de oude middenhalf en zijn verdelen van het spel zowel naar links als rechts was zeer goed. Alberts, die slechts een halve wedstrijd speelde en wel voor de rust, vonden wij nog beter dan Zaterdag. Zeer snelle rennen langs de lijn met goede voorzetten stichtten herhaaldelijk verwarring in de Antilliaanse achterhoede.

Na de rust werd hij vervangen door Kelkboom, terwijl Chirino rechtsbinnen ging spelen. Een verbetering is deze verwisseling niet geworden. De snelle ren langs de lijn werd gemist, doch daarentegen was het spel van Kelkboom meer tactisch, daar hij er steeds op uit was de Antilliaanse verdediging naar zich toe te lokken. De rechtshalf M. Fingal speelde een zeer enthousiaste partij, doch wij hadden liever Luis Maduro op zijn plaats gezien, ofschoon deze knaap jonger is. De back T. Tromp was in topvorm, terwijl Mathew Reyers vanwege een opgelopen blessure de schuld was van het eerste Curaçaose doelpunt. Hij werd dan ook vervangen door L. Aponte, die hem zeer goed verving.

In het Antilliaanse elftal noemen wij eerst Bello. Deze jeugdige speler heeft, ondanks het feit dat hij de enigste Arubaan was, voor de volle honderd procent zijn plicht vervuld. Brokke en Lacle hebben dat de hele wedstrijd door ondervonden. Het voordeel van deze back is zijn geweldige uithoudingsvermogen en zijn spelen met beide voeten. Het is een speler, die zowels links als rechts evengoed speelt. Het is mede aan zijn harde zwoegen te danken, dat Aruba het niet verder dan een gelijk spel bracht.

Pinedo bleek zijn plaats in het doel ten volle waard te zijn en hij had geen schuld aan de beide Arubaanse doelpunten. Delannoy die later door Treling werd vervangen, vonden wij niet zo goed als Zaterdag. Vlinder, De Geus en Korps speelden een goede partij, ofschoon Hato, die later de middenhalfplaats innam, doortastender speelde. Heyliger was de beste man uit de voorhoede. Coffie kon ons niet bekoren, hij reageerde te laat op de door het midden gespeelde ballen. Miguel was goed, ofschoon minder dan Zaterdagmiddag. Krips viel deze middag tegen en werd later vervangen door de kleine Gomez, die, indien hij het individuele spel wat afleert, een der beste spelers zal worden. Dominguez was vrij goed.

Over het verloop van de wedstrijd kunnen wij thans kort zijn. Het spel woog goed tegen elkaar op. Ongeveer 30 minuten na de aanvang liet de Arubaanse doelman een hard ingeschoten bal, welke hij stopte, uit zijn handen glippen, vlak voor de toegelopen Dominguez. Deze bedacht zich geen minuut en het Antilliaanse elftal leidde met 1—0.

Precies 3 minuten voor het verstrijken van de eerste helft, zien wij een keurig combinatiespel tussen de Arubaanse voorhoede en halflinie. Op de hoek van het strafschop krijgt Brokke de bal toegespeeld en voor dat Pinedo feitelijk weet wat er gebeurt, vliegt de bal met geweldige kracht in de rechterhoek van zijn doel. Een prachtig onverwachts doelpunt: 1—1. Met deze stand gaat de rust in.

Na de rust hetzelfde harde enthousiaste spel van beide ploegen. Na ongeveer 30 minuten in de tweede helft is het de kleine Chirino, die na goed combinatiespel met Helder, Brokke en Kelkboom met een goed gericht schot volkomen onhoudbaar de stand op 2—1 voor Aruba brengt.

Hierna volgen enige felle aanvallen van de Antilliaanse ploeg, doch Tromp, Helder en Kelly weten van geen wijken. Ongeveer 10 minuten voor het einde krijgt Hato even buiten de rand van het strafschopgebied een vrije schop te nemen. Het harde schot wordt door Aponte gestopt, doch het leer komt voor de voeten van de toestormende Dominguez, die keurig langs Aponte in het net schiet: 2—2.

Dan nog even een geweldig offensief van beide ploegen. Lacle schiet even naast, terwijl aan de andere kant Hato kans ziet tweemaal tegen de paal te schieten. Even voor het einde denken wij Aruba het winnende doelpunt te zien maken, doch Bello en Treling brengen samen op het laatste moment redding. Treling was inmiddels ingevallen voor Delannoy.

Als even later scheidsrechter Loefstok, die zeer goed deze enthousiaste en spannende wedstrijd leidde, voor de laatste maal fluit, is deze harde, doch mooie strijd in een gelijk spel, 2—2, geëindigd, waarmede tenslotte beide partijen tevreden mogen zijn.

Het afscheid.

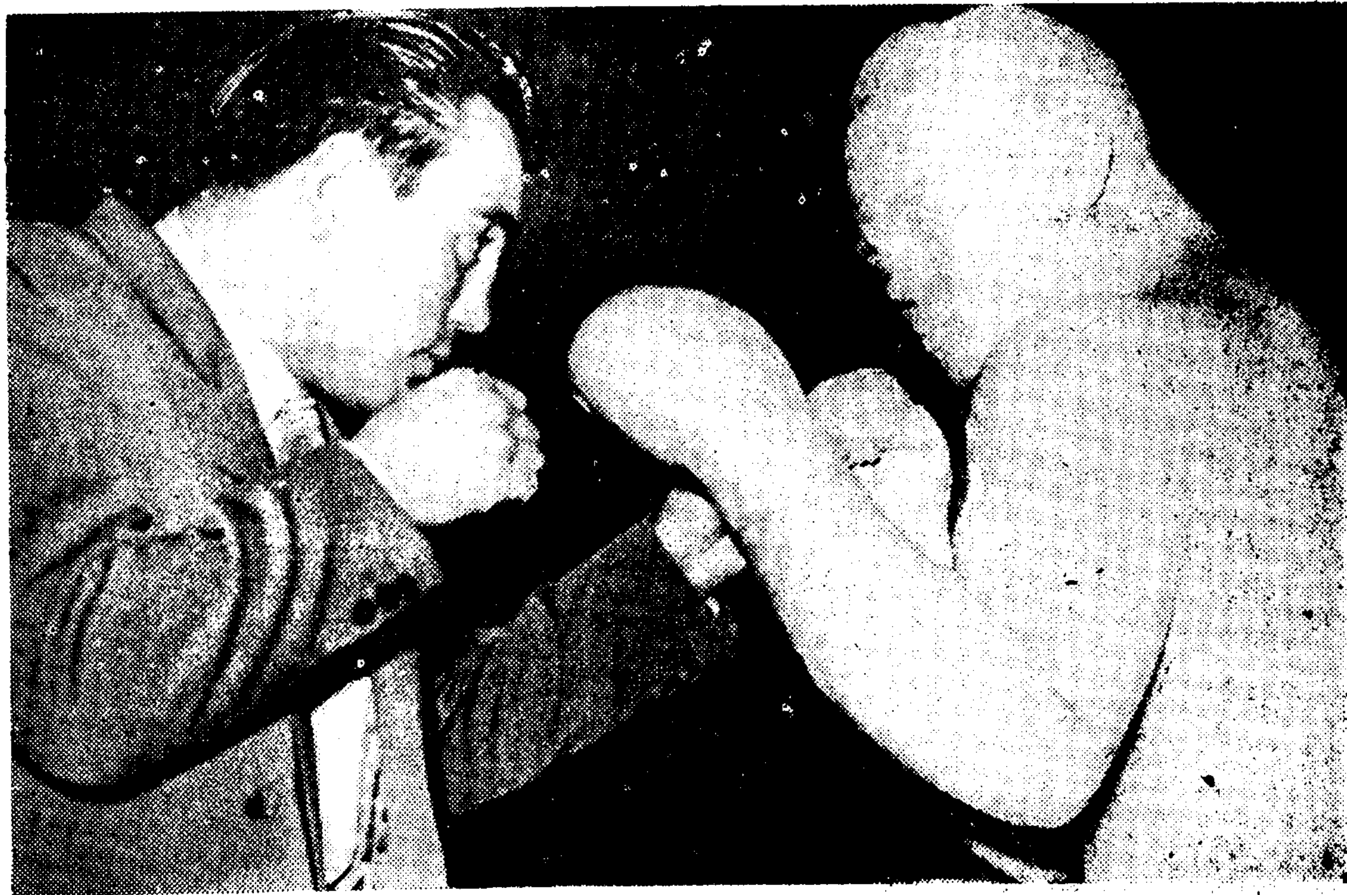
Nadat in het Stationsgebouw van het vliegveld Dakota namens de Aruba Voetbalbond een afscheidsdronk werd aangeboden, waarbij een gezellige stemming heerste, kwam het K.L.M.-vliegtuig met onze Arubaanse voetballers van Bubali binnen. Het was een genoegen te vernemen, dat ook de Arubanen het op Curaçao best naar de zin hebben gehad. Zaterdag moest de wedstrijd tegen Vesta na 20 minuten vanwege de regen gestaakt worden en Zondag bonden de Arubanen de strijd aan tegen de Portugezen. Deze wedstrijd werd door Bubali met 1—0 verloren.

Kort daarop werd van onze Curaçaose voetbalvrienden afscheid genomen en in de beste stemming vertrokken zij naar Curaçao.

Wederom is gebleken, dat met goede wil en met op zij zetting van het zo gevaarlijke chauvinisme en eigen belang, op sportgebied tussen onze beide eilanden heel wat te bereiken valt. Ofschoon thans het Antilliaanse elftal met niet minder dan 9 spelers van de Curaçaose Sportvereniging Sithoc naar Panamá zal vertrekken en voor deze trip slechts twee Arubanen, nl. Briezen en Bello, aangewezen zijn, zal hierin een volgende maal zeker verandering dienen te komen. Reeds meer dan twee jaar lang hebben de Arubaanse voetballers blijk gegeven gelijkwaardige spelers te zijn dan onze Curaçaose sportvrienden. Mogelijk dat het nog niet te laat is op een basis van een gezonde samenwerking op sportgebied wat meer te bereiken dan thans het geval is geweest.

EUROPESE KAMPIOENEN SCHOONRIJDEN. — Jeanette Altroegg (midden) Brits schaatskampioene is hier gekiekt in Zürich, nadat zij het Europees kampioenschap won. Mej. J. du Brief van Frankrijk (links) werd tweede en Mej. Barbara Wyatt (rechts) evenens van Engeland, werd derde.

ROBERT VILLEMAIN — Frans kampioen Midden gewicht, brengt zichzelf in vorm met behulp van een buste, die de Franse beeldhouwer Delhief van hem gemaakt heeft.

OLYMPISCHE WINTERSPELEN.

Wenen — Tijdens een vergadering van het Oostenrijks Olympisch comité werd besloten een verzoek in te dienen voor de organisatie van de Olympische winterspelen in Oostenrijk. De spelen zullen dan eventueel te Innsbruck of te Bad Gastein worden gehouden.

Het kronkelpad van 'smensen pogen.

Verrezen onsterfelijke

— Volgens het blad „Waspada" leeft in Peureula Atjeh een heer, Teungku Abdurachman geheten, die 208 jaar oud is. Deze heer werd in het jaar 1742 in het regentschap Ridie in Atjeh geboren. Volgens het blad ziet Teunku Abdurrachman er nog gezond en sterk uit en hoewel zijn gezichtsvermogen niet meer zo goed is, kan hij nog uitstekend horen.

Volgens „Waspada" beweert Teungku Abdurrachman reeds eenmaal te zijn overleden geweest, maar na zijn begrafenis was hij weer tot leven gekomen. Met begrijpelijke moeite was hij uit zijn graf verrezen. Tot uiterste ontzetting van de omstanders, die ijlings het hazenpad kozen.

Catacombe in Lima

— Dezer dagen is in een oude kerk te Lima een oude catacombe uit de 17e eeuw ontdekt.

In de catacombe werden de overblijfselen van meer dan 70 personen aangetroffen. De catacombe schijnt een oude begraafplaats van de paters Augustijnen te zijn geweest. Na verrichte opgravingen onder leiding van een pater Augustijn kwam men tot de conclusie, dat een schat van waardevolle munten en het lichaam van een Indisch aanvoerder zich eveneens in deze catacombe moeten bevinden.

Electonische verkeerslichten

— De Nederlandse fabriek voor de vervaardiging van verkeerslichten, de firma B. en G. Breukink te Enschedé, heeft een verkeerslichteninstallatie ontworpen met gebruikmaking van een geheel nieuw systeem. Reeds langer dan een half jaar is een proefapparaat zonder onderbreking in het bedrijf der firma in werking en tot dusver hebben zich nog geen storingen voorgedaan. De bediening is vol-automatisch en zij geschiedt langs electronische weg. Deskundigen bleken zeer voldaan te zijn over de nieuwe vinding. De productie is thans op gang gekomen. Uit Apeldoorn is reeds een bestelling binnengekomen en B. en W. van Enschedé vragen de raad een crediet te verlenen van 11.120 (Ned.) gulden voor de aanschaffing van e electronisch bestuurde vol-automatische verkeersinstallatie met richting-gevoelige verkeersdrempels enz.

Donderbus

— Gedurende de gehele maand Januari worden en er in de Gelderse Achterhoek, traditie gtrouw, zgn. „Nie Joarsvezieten" gemaakt, waarbij bewoners van boerderijen ter gelegenheid van de jaarwissling bezoeken afleggen bij de „naobers (buurtbewoners). In Kotten (gemeente Winterswijk) gingen een paar uren bij een „naober" op nieuwjaarsvisite. De weg was één moddersloot, dus besloot men met paard en wagen te gaan. Na aankomst werd het paard op de deel vastgebonden.

Toen men een poosje genoeglijk in de keuken had gezeten, klonk eropeens een knal op de deel. Hevig geschrokken ging men kijken. De deel was één witte wolk, waarin geen paard te onderscheiden was. Het dier was vastgebonden dicht bij een brandblusapparaat en was hieraan gaan snuffelen. Het had de verzekering stuk gebeten met het gevolg, dat de inhoud zich met een hevige knal over de deel verspreidde. Nu de baas het nieuwjaar niet had ingeschoten, deed het paard het maar.

Stootte zich twee keer...

— Tijdens een der middagvoorstellingen van Circus **Strassburger** *in Carré te Amsterdam, werd de Spaanse leeuwentemmer Dola wederom door zijn dieren aangevallen, toen hij twee met elkaar vechtende leeuwinnen tot bedaren wilde brengen. Door de hulp van Lola, zijn zuster, die zich zeer dapper gedroeg, en Pedro, zijn broer konde dieren nadat het nummer was afgewerkt uit de kooi worden gedreven. De temmer liep wederom enige verwondingen van nit zeer ernstige aard op, ditmaal aan de rug. Hij werd door de circusdokter verbonden. Wegens het bezoek van Spaanse circus-directeuren was de temmer zelf ook enigszins nerveus. De temmer, gewond als hij was, spoorde de enigszins onrustig geworden toeschouwers nog tot kalmte aan. De voorstelling vond verder gewoon doorgang.*

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

Hij heeft de eer gered, zich verdedigd, het enige, wat hij er mee bereikt heeft, is de verzwaring van De Ponti's eisen.

De vloot licht het anker en vertrekt. Cartagena heeft de oorlog aan de lijve gevoeld. Frankrijk, de reders, de koning ten slotte kunnen tevreden zijn.

En dan de 'matroos' Cassard, over wie men op de thuisreis in de scheepsraad heeft gepraat. Hij is opgevallen, hij heeft naam gemaakt. Ja, de admiraal zelf, De Pointis, heeft zich verwaardigd, Jacques Cassard zijn tevredenheid te betuigen. Hij heeft hem bij zich geroepen en gezegd: „Voor zover het in mijn vermogen ligt, zal ik voor uw avancement zorgen."

Jacques komt terug in zijn vaderstad, enige littekens en veel ervaring rijker. Verbruind van tropenvaren, gehard in een korte krijgsdienst; hij kan zeggen, in het gevecht geweest te zijn.

„Moeder, hier ben ik weer!" En hij omhelst haar, en zijn zusters en zijn broers.

Andere Nantenaren, die mee geweest zijn met de expeditie, vertellen, wat Jacques waard geweest is. Die ene tocht heeft hem behalve een behoorlijk buitgeld ook een behoorlijke kans voor promotie opgeleverd. Zijn zelfgevoel, zijn eerzucht ziet de drempel van de kajuit al. Zijn faamziek hart jookt alweer naar een nieuwe onderneming. Maar eerst moet dat brevet er komen, zijn aanstelling in de een of andere, hogere rang. Men zegt, dat er bij de admiraliteit voor gewerkt wordt. En daarin heeft hij een onwankelbaar vertrouwen.

Mama Cassard is er stil van. Die Jacques toch! Die branda! Zie hem daar zitten! De overmoed zelf. O, Jeanne zal hem nu niet meer ringeloren. Ach — als vader dat eens beleefd had!

Maar waar blijdschap binnen is, staat droefheid voor de deur. Een man komt de volle kamer binnen, en er valt stilte. Het is de vader van André. Neen, zegt hij, hij zal niet lang blijven. Hij heeft niet veel te vragen Hij weet het al, ja, want een kwade boodschap heeft snelle voeten

„Jacques —" zegt hij moeilijk „vertel me eens, hoe is dat nu gegaan — met mijn André."

Hij vertelt het, van het begin tot het einde, soms zoekend naar woorden en verzwijgend het lange lijden.

Dan vraagt de smart: „Hij is toch — wel bediend?"

„Natuurlijk, de chirurgijn zag het aankomen, en riep de pastoor."

„Dan — dan is het goed."

En hij ging henen. En moeder Cassard leidde hem naar huis om daar een moeder in rouw te troosten.

IV. SCHIPPER EN KAPER

Het vlotte niet. Het ging althans minder vlot, dat de jonge Jacques in zijn stoute, gedurfde dromen zich had voorgesteld. De drempel naar 's konings marine was veel hoger dan hij dacht. Een jongen van eenvoudige komaf werd geen adelborst. De rangen van de Franse marine waren voor de adel gereserveerd. De vloot mocht er nog zo slordig aan toe zijn, 's konings schepen mochten rotten in de havens wegens het eeuwige geldgebrek, over één zaak waakte het hoge college der admiraliteit met aandoenlijke zorg: de officiersrang.

Toch bereikte de voorspraak van De Pointis bij de commissaris van de zeemacht, dat er voor Cassard een brevet werd opgemaakt, al had het niets met de marine als zodanig te maken. Wij kunnen het een brevet van schipper noemen. En zelfs dat ging niet van een leien dakje. Er werd bezwaar gemaakt tegen Jacques' leeftijd. Of hij het helpen kon, dat hij jong was!

„Negentien, met hangen en wurgen negentien. Te jong voor een commando. U weet toch, baron, dat de minimumleeftijd 25 is. En dat is dan nog volgens de voorschriften."

„Wat maalt u om zo'n stom artikel. Hij is 25, en daarmee uit."

„Ja, en 25 komt in de praktijk nog sporadisch voor. De reders eisen: geen commando voor hun dertigste. De ervaring —"

„Die heeft hij, en ruimschoots. Hij heeft méér, hij heeft rás. En ras leert in zes jaar meer dan een slomeling in achttien. Nu, dan is hij al dertig! Mijn officieren waren vol lof over hem. Jean Drouard, zijn zwager, wil hem wel een schip toevertrouwen, al is het niet groot. Geef hem een kans."

„Dan moet die Drouard het maar weten."

En hoe ze het klaarspeelden, in elk geval werd er met enige data gescharreld, maar Jacques Cassard kreeg zijn brevet van schipper, schipper op de **Laurier.** Het was maar een scheepje van 100 ton, bewapend met zes kanonnetjes, waarmee het zich eventueel tegen kwaadwilligen verdedigen moest. Het was bestemd voor Martinique.

Dus weer naar de West, de Franse Antillen. In Mei 1700 ging hij scheep. Men zei in Nantes, dat dit nog nooit gezien was: een jongen van negentien op de kampanje!

De **Laurier** was geen schip om er lauweren mee te oogsten. Daar was het trouwens het allerlaatst voor bestemd. Cassard paste er voor, gekke dingen te doen. Ontdekte hij een Engels, Spaans, of Hollands schip aan de einder, dan hoefde hij er niet voor op zij te gaan, want in het jaar van de aanslag op Cartagena was de vrede te Rijswijk gesloten die een eind maakte aan de gruwelijke negenjarige oorlog. Frankrijk mocht weer op adem komen. De reders konden hun schepen weer naar alle windstreken uitzenden, en daarvan maakten ze ook ijverig gebruik.

Jacques bewees, dat hij niet de drieste zeeman was, waarvoor sommigen hem hielden. Dit varen met bepaalde, vreedzame opdrachten, met een goed scheepje, wat hij aankon, en waarvoor hij geheel alleen de verantwoording droeg, was hem een rustig genot. Uiteraard had hij maar een kleine bemanning, door zijn zwager in overleg met Jacques gemonsterd. Drouard had hem op het hart gebonden, voorzichtig en rustig met het volk om te gaan, vooral met de oudere maats. En Jacques begreep dit.

En hij voer uit, en bereikte na een zeer voorspoedige reis de wateren der Antillen. Op schone avonden, als de **Laurier** zo gehoorzaam ging bij handzaam weer, kon hij innig tevreden op het 'balkon' zitten turen over het water. Dan had hij niets, niets meer te wensen. Van rede tot rede, van haven tot haven, haalde en bezorgde hij zijn vracht, zoals hij dat enige jaren met Mézard gedaan had. Hij voerde zijn orders uit voor kooplieden en plantage-houders op Martinique, Guadaloupe, Sint Martin en Barbuda en heel die krans van eilandjes rond de Caraïbische zee.

En hoe groots was hij op zijn schip, zijn Laurierke, dat er met zijn hoge en brede boeg zo monter en behaagziek kon uitzien. Die blinkende ornamenten en rinkelwerken, die opgepoetste lantarens en steunbeelden, tritons en nimfen, kregen allemaal op tijd hun schoonmaakbeurt, een fleurig verfje en verguldsel, en dan was Jacques er even trots mee als de **Laurier** zelf, die zich in het water bekeek, wanneer hij in een stille baai voor anker lag.

De gebreken had het met alle schepen van die tijd gemeen. Beneden onder het dek kon je niet ventileren, het was er immer donker en benauwd. Je moest er met een walmend lampje de weg vinden. Het overkomende water vond altijd wel een reetje of naad bij de dekplanten naar de slaap- en verblijfplaats der bemanning. Vooral bij dagenlang hard weer, of stevige passaat was het beneden een miezerige armoedige boel. Dan hoorde je de pompen zuchten en kermen. De kajuit van de schipper, waar hij zijn journaal en boeken bijhield, was niet veel meer dan een zolderhokje. En toch was Jacques Cassard er mee ingenomen, want dat was nu zijn domein, o gedeeld voor hem alleen.

Hoe hij het klaarspeelde als een der jongsten toch de 'schipper' te zijn? Hij speelde het klaar. Drouard liet hij de volgende reis de aanmonstering van volk geheel aan Jacques over, en deze koos bij voorkeur lieden uit de enge kring van zijn kennissen met wie hij het vinden kon en die hem respecteerden. Hij kreeg in Nantes juist door zijn jeugdige leeftijd, een goede naam als schipper. Men zei, dat hij koelbloedig was in gevaar, besluitvaardig, nimmer weifelend.

Dit gelukkige, rustige varen duurde echter niet lang, daar de Zonnekoning een onrustig man was. Aanspraken, aanspraken, le Roi-Soleil smeet met zijn aanspraken de wereld voor de zoveelste keer overhoop. „Er zijn geen Pyreneeën meer!" De Spaanse erfenis verviel in 1700 aan zijn kleinzoon Filips van Anjou. Een buit, een brok van de wereld om te duizelen. Een overzees rijk in Amerika, waar de Fransman zelf geen flauw idee van had. De Spaanse erfenis, daar behoorden onder anderen ook de Zuidelijke Nederlanden toe, de beste stukken van Italië

(Wordt vervolgd).

Critiek op onderwijs beleid

Hoe zit het met de ruimte ?

(VERVOLG VAN DE STATENREDE VAN Mr Is. DEBROT)

U en dit College zullen het wel kunnen herinneren hoe bij herhaling alle partijen zich in duidelijke taal hebben uitgesproken voor meer en beter onderwijs in stad en vooral in de koenoekoe.

Bij de behandeling van de Mid. Onderwijsverordening heeft men op bepaald ogenblik het zelfs als een conditio sine qua non gesteld, van het Bestuur de toezegging te krijgen van een onverwijld handelen in deze.

U zult zich ook kunnen herinneren hoe dit college n.a.v. het „vijf-jaren onderwijsplan" van het Vicariaat — terecht — de opmerking gemaakt heeft dat dit termijn veel te lang is en de vraag gesteld heeft of het niet mogelijk is binnen kortere tijd de A scholen om te zetten in B scholen.

U zult zich voorts ook herinneren hoe later door de Missie en door mijzelf betoogd is dat het vijfjarenplan een max. is, maar dat alles in het werk gesteld zal worden om het in korter tijdbestek te doen.

U zult zich ook herinneren dat uitdrukkelijk is vastgesteld dat dit probleem ten nauwste samenhangt met het probleem van onderwijskrachten woon- en schoolruimte.

En tenslotte zult U zich ook herinneren dat Uw geacht college, in grote ijver voor verheffing van het volk toezegging heeft gedaan van een meest volkomen medewerking en dit strekt dit college ter ere.

Schoolruimte problemen

Zelfs heeft dit college, ook meen ik o.a. bij monde van Dr da Costa Gomez dringend gevraagd naar een afgerond schoolruimteplan, waarin niet alleen in de ogenblikkelijke behoefte wordt voorzien, maar waarin ook gelet wordt op de massale toeneming van schoolgaande jeugd.

De Staten hebben in deze dus hun plicht begrepen.

De Missie heeft in deze ernst getoond en reeds per 12 Oct. 1950 aan het Bestuur een plan overlegd waarin gewezen wordt op drie knoekoescholen die op kort termijn kunnen worden omgevormd nl. Barber, Sta Rosa en Suffisant.

Voorts heeft het R.K. Schoolbestuur op de urgentie gewezen van 6 klassen voor MULO Suffisant en Steenrijk.

Geen antwoord

Deze brief was gedateerd 12 October en naar ik verneem heeft het Bestuur hierover nog geen enkele reactie laten horen bij het R. K. Schoolbestuur.

Waar dit aan ligt, misschien bij gebrek aan inzicht in de ernst v.d. zaak of bij gebrek aan belangstelling?

Mijnheer de Voorzitter,

De fraterscholen op Otrabanda nemen jaarlijks toe met ± 200 leerlingen, d.i. 5 á 6 klassen.

De fraterscholen op Pietermaai groeien jaarlijks aan met ± 100 leerlingen d.i. ± 3 klassen.

De knoekoe schreeuwt om betere scholen. De Staten eisen betere scholen.

De Missie biedt betere en meer scholen. Het Bestuur wat doet het?

De nieuwe broederschool te Suffisant is bij gebrek aan schoolruimte met toestemming van het C.A.B. bij brief dd. 18 April No. 2381 tijdelijk tot Aug. 1951 ondergebracht bij de zusters op Groot Kwartier.

Op de scholen te Otrabanda wordt sinds jaren tot grote nadeel van onze jongens gewone les in de gymnastieklokalen gegeven.

In September hebben de zusters van Groot Kwartier onvermijdelijk de 6 klaslokalen nodig voor haar met sprongen toenemende leerlingen.

De scholen in Otrabanda krijgen in Sept. en wederom 200 nieuwe jongens bij.

Waar moeten de jongens van Suffisant, waar moeten de jongens van Otrabanda worden ondergebracht.

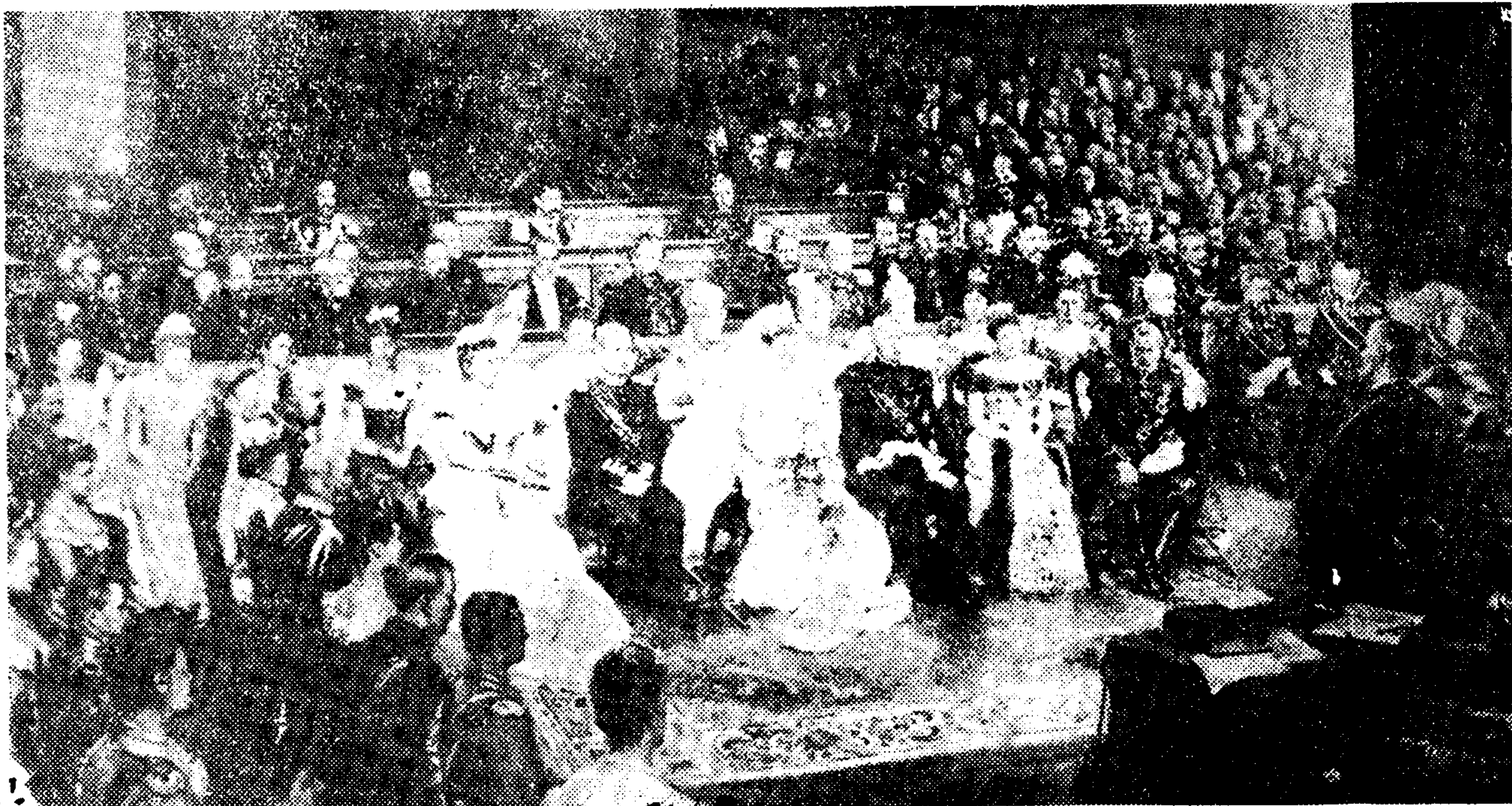
De knoekoe wacht, de knoekoe weet dat men leerkrachten heeft en derhalve vraagt: „waar blijven onze betere scholen door iedereen beloofd? En de schuld van deze dreigende dingen ligt zeker niet bij deze Staten.

Deze Staten zullen Zaterdag worden ontbonden, maar ik wil voorkomen, dat wanneer het met de schoolruimte in Sept. vast mocht lopen, het verzuim hiervoor op dit College wordt geschoven, hetgeen men al te gaarne doet.

Ik vind het noodzakelijk dat dit College met verwijzing n.d verschillende verklaringen vastlegt dat het Bestuur in gebreke is gebleven op de voorstellen tot verlichting van het schoolruimte vraagstuk en tot verbetering van het knoekoe onderwijs in te gaan.

Vragen aan het C.A.B

1. Heeft het bestuur kennis gekregen v.d. plannen van het R.K. Schoolbestuur tot verbetering v.d. knoekoescholen, in het bijzonder tot hetgeen genoemd is in een brief dd. 12 Oct. 1950 aan het Bestuur, betreffende Barber, Sta Rosa en Suffisant? en zo ja welke stappen heeft het Bestuur genomen?
2. Heeft het Bestuur aan de hand van cijfers over de jaarlijkse toeneming van het aantal schoolgaande leerlingen het ruimtevraagstuk in zijn geheel bekeken en zo ja welke zijn de resultaten van deze studie?
5. Hoe denkt het Bestuur de penibele toestand welke met het nieuwe schooljaar in Sept. 1951 begon vooral m.b.t. Suffisant en Thomascollege op te vangen?
4. Is het Bestuur gezien het groot aantal schoollokalen dat nodig is, en de kosten die daarmede gepaard gaan, niet de mening toegedaan dat deze kwestie op kort termijn slechts door een lening kan worden opgelost?

VIJFTIG JAAR GELEDEN TRAD KONINGIN WILHELMINA IN HET HUWELIJK — Woensdag 7 Februari was het vijftig jaar geleden, dat in de Grote Kerk te 's Gravenhage het huwelijk werd voltrokken tussen H.M. Koningin Wilhelmina en Z. K. H. Prins Hendrik van Mecklenburg-Schwerin.
Deze reproductie van een schilderij geeft een beeld van de huwelijksplechtigheid.

„Reclassering" boekte Recordjaar.

Een tweede ambtenaar is dringend nodig.

De Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao heeft onder voorzitterschap van Rabbijn Is. Jessurun Cardozo haar vierde jaarvergadering gehouden.

In zijn openingswoord meende de voorzitter zijn medebestuursleden geluk te mogen wensen met de in het afgelopen jaar bereikte resultaten. Gezegd kan worden, dat 1950 voor de Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao een „record-jaar" geworden is, hetgeen de cijfers in het de vergadering voorgelegde concept-jaarverslag duidelijk aantonen. Er werden namelijk bij het Stichtingsbureau, niet minder dan 174 nieuwe zaken aanhangig gemaakt, hetgeen betekent, dat er, naast de lopende gevallen van werkverschaffing, nazorg, toezicht enz. maandelijks 15 nieuwe dossiers werden aangelegd met al de daaraan verbonden werkzaamheden.

De voorzitter betoogde, dat zijn gelukwens niet alleen gold het werk dat is verzet, doch nog meer de omstandigheid, dat dit affectieve werk het moreel van een categorie, medeburgers beschermd en versterkt heeft, waardoor ook aan onze maatschappij als geheel een grote dienst is bewezen.

De door de secretaresse der Stichting, mejuffrouw A. M. Capello samengestelde notulen der vorige vergaderingen werden goedgekeurd.

Uit het door de heer Luis A. J. de Lannoy, uitgebracht financieel verslag bleek, dat de Stichting nog een zeer moeilijk jaar achter de rug heeft.

Er ontstond zelfs een deficit van bijna ƒ 6.000.— en het is aan een van particuliere zijde welwillend verstrekte renteloos voorschot te danken, dat de werkzaamheden onbelemmerd konden worden voortgezet en tientallen belanghebbenden dus gelukkig niet zijn gedupeerd.

Ander kantoor

Belangrijke punten op de agenda waren voort een bespreking omtrent de dringende noodzakelijkheid tot het aanstellen van een tweede ambtenaar, die de heer Grootens zal kunnen bijstaan in zijn steeds toenemende werkzaamheden, en de overplaatsing van het Stichtingsbureau naar een perceel in Punda, dat meer voldoet aan de onder de gegeven omstandigheden noodzakelijk te stellen eisen.

Tweede ambtenaar

Reeds lang wordt de noodzakelijkheid tot het aanstellen van een tweede ambtenaar ingezien, doch waar de inkomsten der Stichting nauwelijks voldoende zijn om thans de aan haar werkzaamheden verbonden kosten te dekken, kon er niet aan gedacht worden nieuwe verplichtingen van financiële aard aan te gaan. De toestand is nu echter zó, dat het zonder de aanstelling van een tweede ambtenaar niet meer zal gaan. De gevallen van toezicht en werkverschaffing nemen zulk een omvang aan, dat deze niet meer te verenigen zijn met het gewone routine-werk, het rapporteren en de zeer noodzakelijke uitbreiding van de bemoeiingen der Stichting op het gebied van de preventieve Kinderbescherming.

Het bestuur ziet zich genoodzaakt tussentijds een verhoging van de tot dusver gevoteerde subsidie aan te vragen om het mogelijk te maken de zo dringend nodige tweede ambtenaar spoedig aan te stellen. Ook zal de Stichting op de reeds gevoteerde subsidie een voorschot moeten aanvragen, aangezien zij anders, evenals in het afgelopen jaar, weer voor een kastekort zal komen te staan.

Het probleem betreffende de noodzakelijke overplaatsing van het Stichtingsbureau, dat tot heden in een perceel aan het Riffort gevestigd was, bleek niet minder dringend.

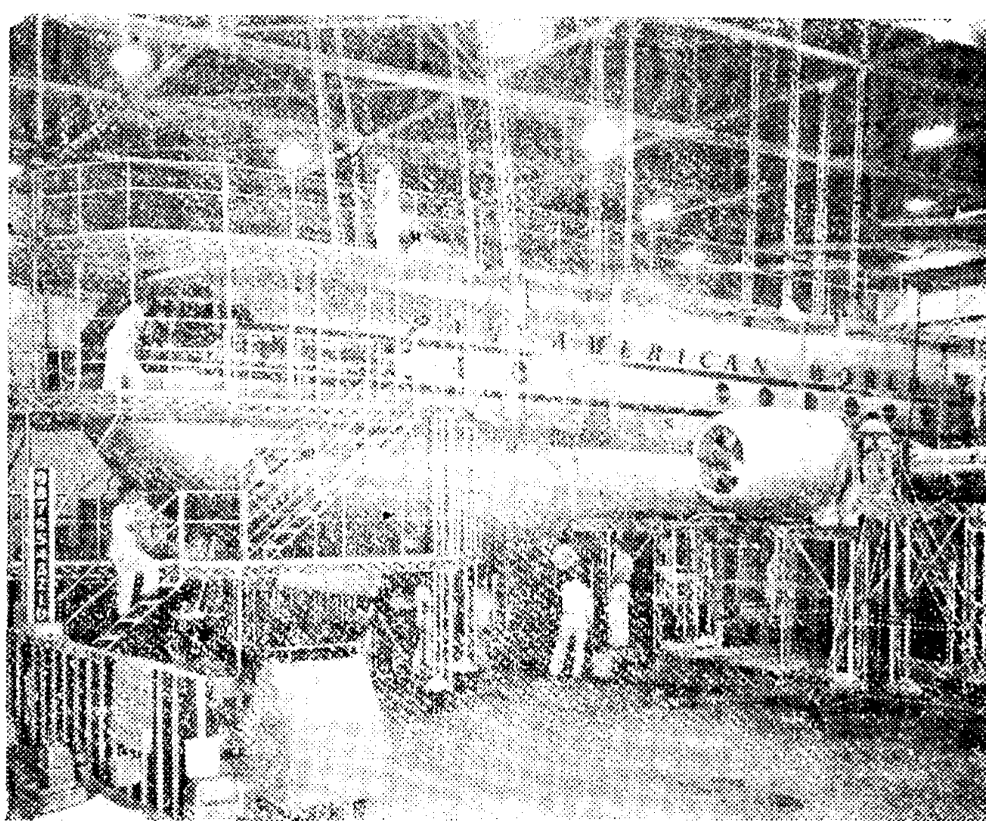
Het was de voorzitter een opluchting om de vergadering te kunnen mededelen, dat thans een pand aangeboden wordt, dat onmiddellijk kan worden betrokken en wel het perceel Pietermaai 22, waarvan het rechterbovengedeelte voldoende ruimte biedt om de kantoren der Reclassering onder te brengen.

De vergadering machtigde de voorzitter tot huur van de genoemde kantoorruimte over te gaan en als gevolg hiervan zal het Stichtingsbureau binnen enkele dagen van het Riffort naar perceel Pietermaai 22 worden overgeplaatst. In de dagbladen zullen de juiste datum en het nieuwe telefoonnummer t.z.t worden bekend gemaakt.

Maatschappelijk hulpbetoon

Uitvoerig besprak de vergadering het gunstige resultaat van de onder de auspiciën van mevrouw Peters gevoerde propaganda-actie. Ook deed de voorzitter mededeling van zijn conferentie met Mevr. Heyer, die de leiding heeft van een nieuwe afdeling op het Bureau voor Economische en Sociale Zaken, welke afdeling met het best kan vergelijken met het Bureau voor Maatschappelijk Hulpbetoon, voor welks oprichting de Stichting van beginne af gepleit heeft. Spr. achtte een permanent contact met deze afdeling uiterst belangrijk omdat de functies van genoemd bureau het werk van de reclassering en kinderbescherming zeer nabij komen. Vele hinderpalen, welke dit werk in het verleden ontmoette, kunnen nu hopelijk uit de weg geruimd worden.

Na een uitvoerige bespreking van het voor 1951 in concept bestaande werkplan, waarin de heropvoeding van de verwaarloosde en delinquente jeugd een ruime plaats inneemt, sloot de voorzitter deze belangrijke vergadering.

„DROOGDOK" VOOR VLIEGTUIGEN. — Evenals schepen moeten vliegtuigen op gezette tijden in het „dok" om grondig nagezien en zonodig gereviseerd te worden. Eén van de grote Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen heeft een „droogdok" van 75 ton geconstrueerd, bestaande uit vaste- en verplaatsbare gedeelten, hetwelk het mogelijk maakt, op iedere gewenste plaats bij het toestel te komen.
De foto toont een dubbeldeks „Clipper" Boeing 377 — het grootste in gebruik zijnde vliegtuig in het burger luchtvaart — tijdens een revisie in het „droogdok".

Zij likwideerden een koerierster

4 illegalen voorwaardelijk veroordeeld

's-Gravenhage. — De Krijgsraad te Velde West heeft dezer dagen uitspraak gedaan in de zaak der vier Rotterdamse ex-illegalen, die er van werden verdacht de koerierster Kitty van der Have kort na de bevrijding te hebben geliquideerd.

Verdachte C.S. werd veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van één jaar met een proeftijd van één jaar. Verdachte A.V.T. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier maanden voorwaardelijk met een proeftijd van één jaar. Verdachte A. v. d. H. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vier maanden voorwaardelijk met een proeftijd van één jaar. Verdachte J. de G werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden voorwaardelijk met een proeftijd van één jaar.

De veroordeelden kunnen in hoger beroep gaan bij het Hoog Militair Gerechtshof. De auditeur-militair kon nog niet mededelen, of hij in hoger beroep zou gaan.

Ten aanzien van de aan beklaagden op te leggen straffen overwoog de krijgsraad: dat beklaagden een zgn. liquidatie uitvoerden, en dus het leven van een ander mens namen op een tijdstip, waarop een dergelijke daad niet meer met een beroep op landsbelang of militaire noodzaak kon worden verontschuldigd;

dat de krijgsraad er zich echter van bewust is, dat de overgang naar de normale rechtsorde zich na de bevrijding slechts langzaam voltrok en dat uit de aard van de zaak juist op hen, die actief aan het strijdend verzet hadden deelgenomen en bij wie uit dien hoofde gevoelens van haat enerzijds en trouw anderzijds werden aangekweekt en de boventoon voerden en die slechts machts- in plaats van rechtsmiddelen hadden leren kennen en hanteren, bij die overgang krachten inwerkten, die hen als het ware dwongen in de illegale sfeer en verhoudingen te blijven voortleven;

dat dit speciaal geldt ten aanzien van beklaagden, die toch mede volgens de getuigenis van twee vooraanstaande Rotterdamse autoriteiten, die ieder voor zich destijds een leidende plaats innamen in het verzet in die stad, gedurende meerdere jaren een uitzonderlijk gevaarvolle plaats als verzetsstrijders hadden ingenomen waarbij van onedele motieven niet is gebleken;

dat ten slotte ruim vijf jaren zijn verlopen sinds beklaagden het misdrijf pleegden;

dat de krijgsraad dan ook meent, dat een onvoorwaardelijke gevangenisstraf als geëist door de auditeur-militair aan beklaagden niet behoort te worden opgelegd;

dat beklaagde S. zonder twijfel de auctor intellectualis is geweest van de feiten, waarvoor beklaagden terecht staan, bijna blindelings gevolgd door de andere beklaagden, waarbij beklaagde de G. kennelijk nog enige scrupules heeft getoond.

GEEN VREDESCONGRES IN DE STAD VAN CALVIJN.

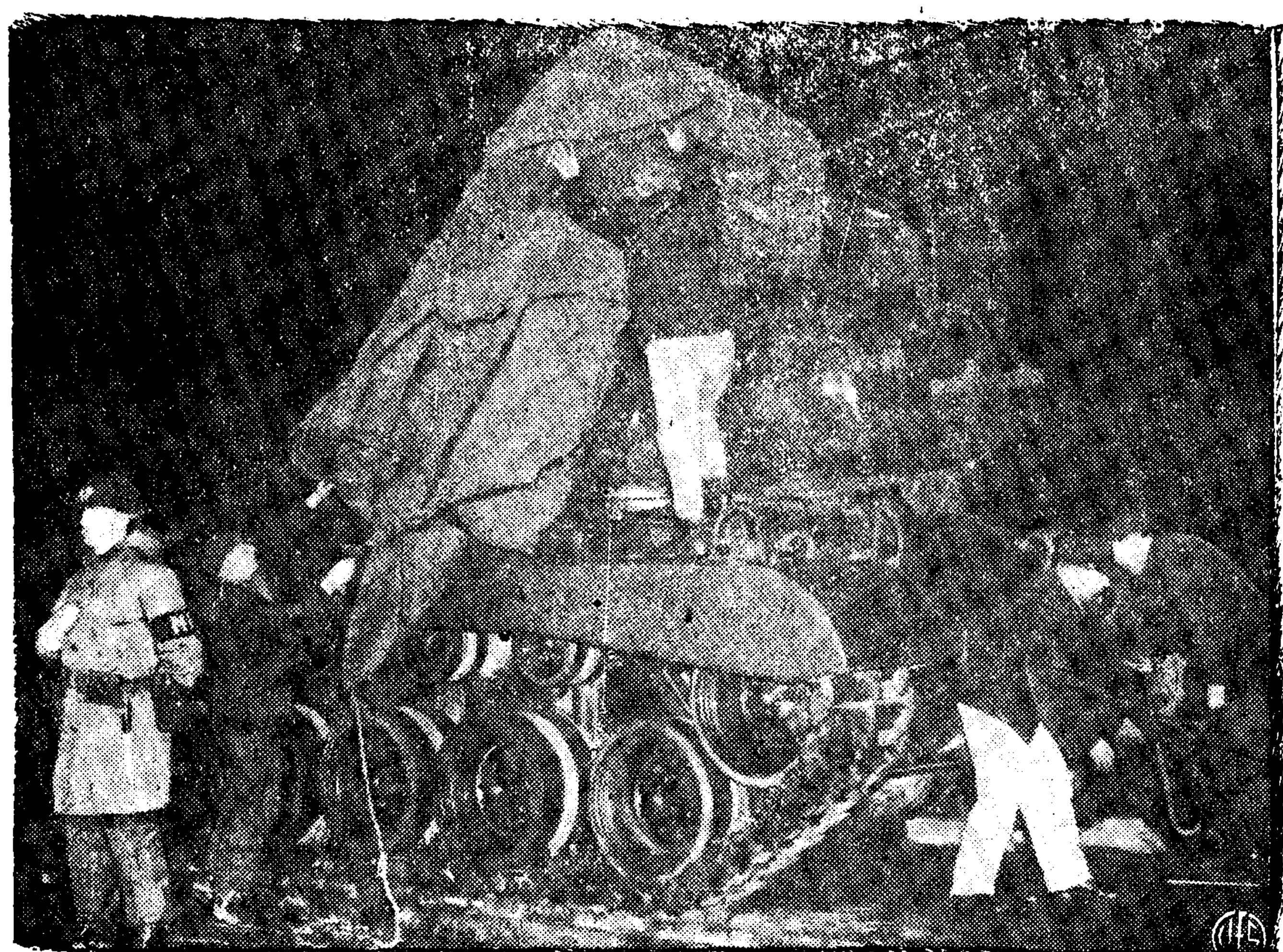
Geneve — De raad van Geneve heeft met instemming van de federale autoriteiten besloten de organisatoren van het vredescongres, dat in Februari in Geneve zou worden gehouden, te verwittigen, dat tot dit congres geen toestemming zal worden gegeven.

BACH-OUDESTIJL

's-Gravenhage. — Op Donderdagavond, 22 Februari, om 18.15 uur zal in de Westduinkerk een stijlkritische uitvoering worden gegeven van de Mattheus Passion van J. S. Bach. Dit wordt de eerste openbare uitvoering in Den Haag van de Mattheus Passion in oorspronkelijke vorm en onverkort. In overleg met enkele musicologen heeft de dirigent van het Haags Kamerkoor, Cor Backers, de leiding van deze uitvoering op zich genomen. De uitvoerenden zijn het uit beroepszangers bestaande Haags Kamerkoor, versterkt met het speciaal voor deze uitvoering opgerichte oratorium-koor (allen geoefende of semi-beroepszangers), het Utrechts Muziekgezelschap, waarvan de kern wordt gevormd door het Utrechts Gezelschap voor oude muziek, het Haags jongenskoor (directeur Aart Smink) en de organist Aart Smik, organist van de Houtrustkerk en leraar aan het Koninklijk Conservatorium. De solo-partijen worden, geheel overeenkomstig de werkelijke betekenis van het werk, van het koor uit vertolkt en gezongen door leden van het Haags Kamerkoor. Alleen de vertolkers van de evangelist- en Christuspartij worden afzonderlijk opgesteld.

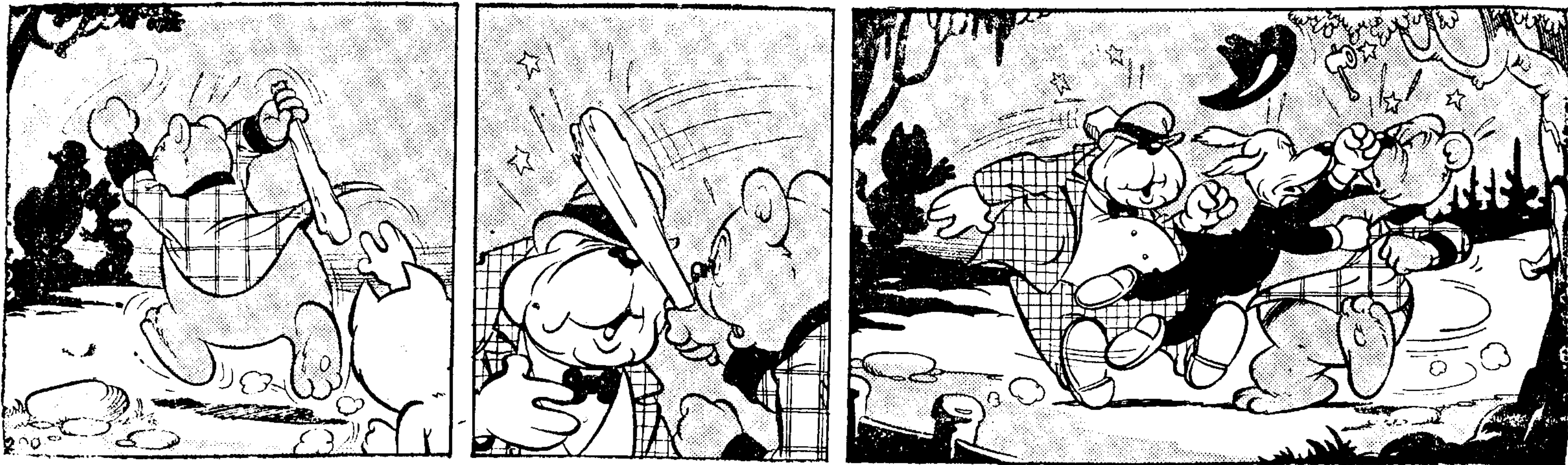
RAD VAN AVONTUUR — Een Koreaanse vluchteling worstelt met zijn bagage en kappotte fiets terwijl hij een spoorweg-stopplaats verlaat na met de trein uit Seoel naar het zuiden gekomen te zijn. De fiets, zelfs in deze gehavende gedaante, is een kostbaar bezit voor de vluchtende Koreaanse burger. Het kind rechts is een parodie op het spreekwoord: „Wie het breed heeft, laat het breed hangen".

TANDEN VOOR WEST BERLIJN. — Want woorden zijn niet altijd genoeg. Men moet van zich af kunnen bijten. Hier wordt het dekkleed verwijderd van een van de 22 Pershing tanks, die naar West Berlijn gestuurd werden, om daar de verdediging kracht bij te zetten. De dekzeilen dienden om de gevechtswagens te camoufleren toen zij in het holle van de nacht vervoerd werden door het gebied tussen Berlijn en Westelijke zone. Dit gebied is n.l. door de Russen bezet.

814

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Heer Bommel is niet gauw boos. Iedereen die zijn leerzame otgevallen aandachtig volgt zal dit kunnen beamen. Maar dit eer was de grens overschreden. Het ene ongeluk had zich op et andere gestapeld en op het hoogtepunt van zijn ellende had en onverlaat hem aan een steunbalk gebonden. Dat ging te er! Hij zwaaide het eind hout alsof het een strijdknots was en nder het uiten van wilde kreten snelde hij het pad af. Tom 'oes toogde tevergeefs hem tegen te houden en hem op het onestuisde van zijn handelswijze attent te maken. Heer Bommel 'as niet voor rede vatbaar en zijn woede groeide nog toen hij de ilhouetten van de twee schurken tegen het maanlicht zag afteken.

Schbjkn!" tierde hij tanden knersend. „Grr! Schr! Schrs! Kzàlje!"

„Wel, wel!" sprak Bul Super, oplettend in zijn richting starend.

„Daar nadert Bommel! Let op Hieper!"

„Ja, chef!" zei Hieper gehoorzaam.

„Eén klap!" vervolgde Super zijn mouwen opstropend.

Maar daar was hij niet vlug genoeg mee. Hij had de snelheid van heer Ollie verkeerd begroot, denk ik. De klap kwam dan ook op zijn eigen hoed terecht en deed dit hoofddeksel tot aan de neus over het gelaat zakken. Hieper greep onmiddellijk in en diende heer Bommel een vuistslag toe — Tom Poes greep een steen en wierp die tegen de achter kant van Super's hoofd en toen was de stemming er in.... Er ontstond een woest gevecht....

Kamer v. Koophandel analyseert;

Grote bedrijvigheid in de kleine industrieen

In andere industrieën met name de houtbewerking, meubel industrieën, tegels- en bouwstenen en betonfabricage, brood- en banketbakkerijen, drukkerijen, bouw en aannemersbedrijven, waarin alom grote bevrijdigheid heerste, waren de bedrijfsresultaten, ofschoon bij sommige minder gunstig dan in het afgelopen jaar, niet onbevredigend. De productie vond een normale afzet. De behoefte aan nieuwbouw, zowel van woning- en zakenpanden deed zich evenals in het afgelopen jaar ook dit jaar nog gevoelen, zodat de voorziening in de behoefte voor oprekking van nieuwe gebouwen zeer ten goede van de bouw- en aannemersbedrijven kwam.

De bedrijfsresultaten van twee nieuw hier gevestigde industrieën, en wel met name te noemen, de N.V. Rijstpellerij Wessanen's en Decci N.V., waren van dien aard dat de bedrijven moesten ophouden.

Ik zou hier ook willen opmerken dat voor wat betreft de vestiging van minder grote industrieën, met een enkele uitzondering deze nagenoeg geen voldoende levensvatbaarheid zullen hebben, aangezien hier geen materia prima daarvoor verkrijgbaar is en voorts ook vanwege de hoge lonen.

Scheepvaart en luchtvaart.

Sinds de internationale handelsbetrekkingen, welke door de oorlog werden verstoord, weer in normale banen werden geleid, gaat de scheepvaart meer en meer daarvan de gunstige invloed ondervinden.

De K.N.S.M. ging voort met verbetering aan te brengen in haar overzeese diensten, doch ondervond daarbij op de diensten, die Curaçao via andere aanloophavens aandoen, nog steeds vertraging door havencongestie elders. De lijn, die Curaçao rechtstreeks vanuit Europa bedient, ondervond de nadelige gevolgen van de havenstakingen in Amsterdam, Rotterdam, Antwerpen in Augustus, September, nl. een opeenhoping van lading in deze havens, die in de resterende maanden van 1950, tezamen met het normaal tijdens die resterende maanden aangeboden vervoer, moest afvloeien.

In Mei/Juni werden de omgebouwde „Willemstad" en „Oranjestad" in de vaart gebracht als eerste stap in de richting van een regelmatige verbeterde passagiersverbinding met Europa.

In het voorjaar werd een aanvang gemaakt met de verbetering van het Matheywerf-complex, hetwelk aan het K.N.S.M.-Westwerf-emplacement wordt geschakeld en waardoor men in het voorjaar 1951 de beschikking denkt te krijgen over een ruim opgezet etablissement.

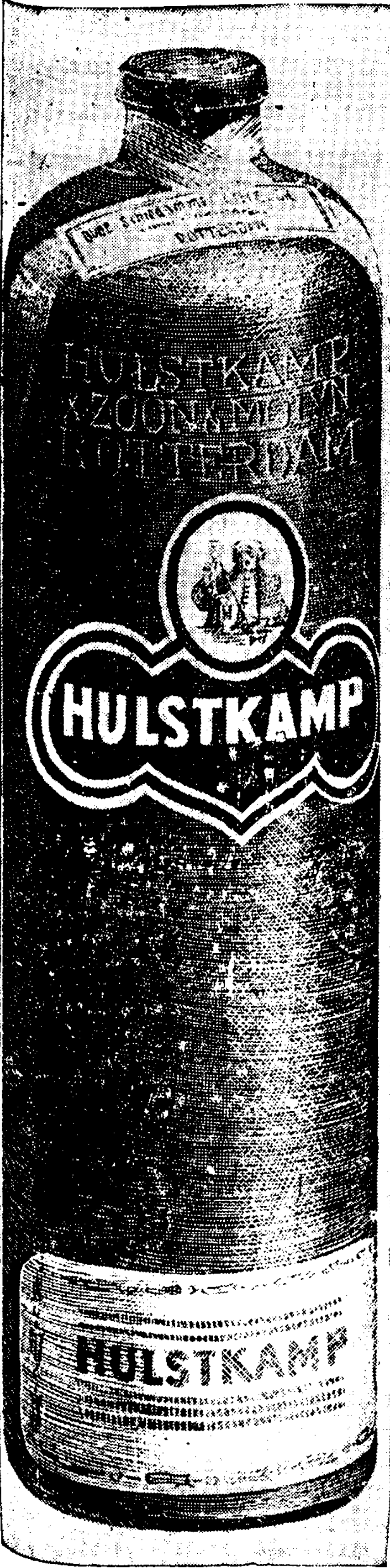
In vergelijking tot 1949 liep het aantal aanlopen van K.N.S. M.-schepen achteruit, nl. van 372 tot 341. Deze achteruitgang vond plaats in het 2de halfjaar van 1950. Daarentegen bleef de totale lading hier aangebracht door de K.N.S.M., van alle herkomsten tezamen, zowel voor Curaçao als voor overscheping op Curaçao, op nagenoeg hetzelfde niveau, en liep nog iets op. Voor Curaçao werd gelost in 1949: 77.000 ton, in 1950: 79.000 ton. Voor overscheping werd gelost in 1949: 21.000 ton, in 1950: 22.000 ton.

Tegen medio 1950 nam de Venezolaanse maatschappij „Compañia Anónima Venezolana de Navigación" de haven van Curaçao op in het vaarplan van haar kustlijn, die een geregelde wekelijkse dienst onderhoudt van Maracaibo naar Ciudad Bolivar en vice versa, met moderne kleine motorschepen, die onze haven zowel op de uit- als op de terugreis aandoen. Deze schepen, die eveneens opgeveer 25 ton vries- en koelkamer lading kunnen vervoeren, lopen de voornaamste Venezolaanse havens aan. Door de toepassing van gunstige voorwaarden voor het vervoer van overscheeplading is de opname van onze haven in het vaarplan van deze dienst van gunstige invloed geweest op de ontwikkeling van onze overscheephandel, aangezien thans, overscheeplading naar practisch alle havens in Venezuela op goedkope en vlugge wijze doorgestuurd kan worden. Met ingang van 1 October 1950 hebben de Curaçaose Haven Mij. en de K.N.S.M. ook door een belangrijke verlaging van haar tarieven voor de behandeling van overscheeplading, op progressieve schaal naar gelang van tonnage per schip, aanmerkelijk bijgedragen tot de aanmoediging van onze overscheephandel, terwijl het bekend is dat de plaatselijke scheepvaart-agentschappen alle pogingen in het werk stellen om zoveel mogelijk overscheeplading naar onze haven te krijgen, zodat gedurende de tweede helft van 1950 een stijgende lijn viel waar te nemen in de tonnage van overscheeplading.

„De „Alcoa"

Tegen het einde van het jaar bracht de Alcoa Steamship Company, Inc., een wijziging in haar vaarplan, waardoor in plaats van haar passagiersschepen die onze haven om de twee weken aanliepen, nl. een op de uitreis en een op de terugreis, er thans slechts om de twee weken één schip Curaçao aandoet op de uitreis. Deze verandering, waardoor het aantal toeristen door deze maatschappij om de twee weken aangevoerd tot de helft is teruggebracht, is, naar wij ingelicht zijn, mede te wijten aan de noodzakelijkheid dat deze schepen thans voor de Amerikaanse defensie-doeleinden volle ladingen bauxiet in Trinidad voor Amerika moeten innemen.

Opgemerkt zij, dat de Moore McCormack Line-schepen zowel op de uitreis van de Westkust van Noord-Amerika naar het Zuiden als op de **thuisreis** van de Oostkust van Zuid-Amerika naar het Noorden regelmatig onze haven hebben aangedaan, terwijl ook de Johnson Line haar schepen, welke een dienst onderhouden op de Westkust van de Verenigde Staten alsmede op de Westkust van Zuid-Amerika, zowel op de thuisreis als op de uitreis via Curaçao dirigeerde

ARUBA

FILMVOORSTELLING.

Programma van de voorstellingen van documentaire en culturele films voor de maand Februari 1951 volgens onderstaand vrijblijvend schema.

Vrijdag 16 Febr. San Nicolas, Club Suriname 20 uur. Vrijdag 23 Febr. Santa Cruz, R.K. Club 19.30 uur. Donderdag 1 Maart Oranjestad, Cultuurcentrum 20 uur. Vrijdag 2 Maart, Noord, R.K. Club 19 uur.

Programma.

Farnborough Airshow — Een show van verschillende moderne vliegtuigen.

Schiedam: — Een Nederlandse film over de stad van de drank maar ook de stad van verschillende mooie plekjes.

The Magic Pencil — Een tekenfilm.

Ted Lewis and his Band — Een muzikale show van een bekend bandleider.

Oerwoudverkenners in Suriname — De Ned. Onderwijsfilm laat u zien hoe het oerwoud in Suriname op wetenschappelijke wijze onderzocht wordt.

Prins Bernhard op Aruba — Een kleurenfilm over het bezoek van Z.K.H. Prins Bernhard op Aruba, waarbij u zijn bezoek ziet aan vele scholen en instellingen en tot slot:

The Great Chase — De grote komiek als oppasser van een bank.

SPORT

SCHAAKNIEUWS

Hieronder volgen de uitslagen van de competitiewedstrijden gehouden op Vrijdag, 9 Februari:

GROEP II

Hiemstra — Weiland: afgebroken, Barrios — Domburg: 0—1 regl., Riem — van Woerkom: 1—0, Berkhout — Leenheer: 1—0, Domburg — Koster: afgebroken, Kuiper — Nieuwkerk: 0—1.

GROEP III

Marcillin — van Thol: 0—1, Kipp — Cordiz: 1—0.

GROEP IV

Lewis — Möhle: 0—1 regl., Keizer — Goebertus: 0—1, Elzen — Martens: 1—0.

Op Vrijdag 16 Februari zal worden geschaakt in het gebouw „Scala" te Oranjestad.

De algemene jaarvergadering zal worden gehouden op Vrijdag 23 Februari des avonds om 8 uur in het gebouw van het R.K. Militair Tehuis te San Nicolaas.

De agenda vermeldt o.m. verkiezing van een nieuw bestuur.

Candidaten van het Bestuur: de Heer Kroonenberg - Voorzitter; de Heer de Ruyter - Penningmeester. Candidaatstelling door de leden kan geschieden tot uiterlijk 16 Febr. op de laatste speelavond voor de ledenvergadering.

Voorstel van het Bestuur om tot het geven van schaaklessen aan niet gevorderden over te gaan en een nieuwe naam voor de vereniging.

VERVROEGD

In de semi-finale van het SVV tournooi op Zondagmiddag SUBT III tegen SITHOC III uitkomen. In verband met de op die dag te organiseren sportmiddag en gymnastiek-demonstraties heeft Sithoc gevraagd deze wedstrijd te verschuiven naar Zaterdag. Zo zal deze ontmoeting dus plaats vinden op Zaterdagmiddag 17 Februari a.s. en wel om 5 uur op het terrein van Scherpenheuvel.

TURPIN — VAN DAM.

Londen — Dinsdagavond 27 Februari a.s. zullen de Britse middengewicht-kampioen Randolph Turpin en Luc van Dam elkaar in de Harringay Arena te Londen ontmoeten voor de Europese titel.

Als tweede hoofdpartij staat een wedstrijd in het halfzwaargewicht tussen de Brit Don Cockell en de Amerikaan Lloyd Marshall op het programma.

Bij de onderhandelingen tussen Van Dam en Jack Solomons, de promotor van de wedstrijd Turpin — Van Dam, is de Parijse organisator Gilbert Benains als bemiddelaar opgetreden. Dezer dagen werd overeenstemming bereikt, nadat Benains telefonisch gesproken had met Solomons, die in Zuid-Afrika vertoeft.

Tegen Corenthin was Van Dam nog niet in zijn beste vorm. Hij heeft nu nog enige tijd om die te bereiken en af te trainen tot zijn normale vechtgewicht, dat 71½ kg. bedraagt. In Randolph Turpin zal hij de gevaarlijkste tegenstander ontmoeten sinds hij tegen Robinson heeft gestaan, maar ook Turpin wacht ongetwijfeld een van de zwaarste partijen, welke hij tot dusver gebokst heeft.

SURINAME

1.441.242 DOLLAR VOOR „EYSVOOGEL-PROJECT".

's-Gravenhage — Naar de Economic Cooperation Administration mededeelt, heeft zij goedgekeurd, dat een bedrag van 1.441. 242 dollar uit het fonds voor economische ontwikkeling van de overzeese gebiedsdelen der Marshall-landen wordt besteed voor de eerste fase van het landontginningsproject in Suriname, dat beoogt een gebied van 120.000 acres met rijst te bebouwen.

Met het beschikbaar gestelde bedrag zal de aankoop van tractors en ander materieel in de Verenigde Staten worden gefinancierd en zal het mogelijk zijn gemechaniseerde landbouwondernemingen te vestigen en een gebied van ongeveer 18.750 acres in cultuur te brengen. De overige kosten van het „Eysvoogel-project", zoals het plan wordt genoemd, in Surinaamse valuta, komen overeen met ongeveer 16 millioen Nederlandse guldens en zullen worden gedekt door de Nederlandse regering en de Surinaamse Landsregering.

Behalve verbetering van de rijstvoorziening verwacht men van het project ook de ontwikkeling van de grote bauxiet-reserves en uitbreiding van de voorziening met hout en andere goederen, die voor de defensie van belang zijn. De rijst, die van het Eysvoogel-project wordt verkregen, zal grotendeels naar Nederland gaan

PIEREMENT UIT HOOFDSTAD.

Toen burgemeester d'Ailly van Amsterdam in Suriname vertoefde, richtte de Stadscommissaris het verzoek tot hem om een draaiorgel naar Suriname te zenden.

Dezer dagen heeft de Amsterdamse burgervader laten weten, dat hij er in is geslaagd zo'n draaiorgel voor een jaar beschikbaar te krijgen. Hij zou nog met de K.N.S.M. regelen om de vracht niet in rekening te brengen, terwijl hij de voorwaarde stelde, dat een eventuele opbrengst voor liefdadige doeleinden zou worden aangewend.

De Stadscommissaris stelde zich in verbinding met het C.C.S. en overeengekomen werd, dat de stichting voor de exploitatie zal zorgen.

Het verzoek is gedaan om op de rollen populaire Surinaamse liedjes op te nemen.

Als alles normaal verloopt, kan het orgel binnen een maand of twee verwacht worden.

WEST INDISCHE SCHAAKBOND.

Voor de Clubkampioenschappen 1951 kwamen de tientallen van „Curaçao I" en „Dr. Max Euwe II" tegen elkaar in het strijdperk. De gedetailleerde uitslag luidt:

Curaçao I		Dr. Max Euwe II	
S. Zonenschain	—	G. J. Schottelndreier	1—0
M. A. Martinez	—	D. Koops	1—0
O. W. Rigaud	—	G. Lips	1—0
H. Kleyngeld	—	M. Segaar	0—1
H. Versteeg	—	W. J. Hirschfeld	1—0
H. v.d. Weide	—	Th. Goedendorp	1—0
I. Moron	—	G. Kooren	1—0
O. de Leon	—	C. Eielts	1—0
M. Gandelman	—	A. J. de Vos Burchart	1—0
I. B. Meit	—	J. de Graaf	1—0
		Totaal	9—1

Maandag 19 Februari as. in het Repetitielokaal te Emmastad: Dr Max Euwe I — Dr Max Euwe II. Wedstrijdleider: S. Zonenschain.

MOETEN GOED BIJ HET HOOFD ZIJN

Albany (New York). — Indien een thans in behandeling zijnd wetsontwerp wordt aangenomen, zullen boksers in de staat New York voortaan hun hersens röntgenologisch moeten laten onderzoeken, vóórdat zij aan een wedstrijd deelnemen

De indieners van het ontwerp voeren aan, dat tal van hoofdverwondingen in de ring een dodelijke afloop hebben gehad. Bij het doorlichten zou kunnen blijken, of er verwondingen of afwijkingen bestaan, die tijdens een match zouden kunnen verergeren, met blijvende invaliditeit of zelfs de dood tot gevolg.

Nieuw kabinet reeds deze week verwacht

's-Gravenhage. — Algemeen wordt in Haagse politieke kringen aangenomen, dat het einde van de kabinetscrisis thans niet lang meer op zich zal laten wachten en dat de samenstelling van het nieuwe kabinet mogelijk reeds deze week zal worden bekend gemaakt.

Men meent in deze kringen te weten, dat de besprekingen betreffende het program praktisch beëindigd zijn en dat thans de personele en politieke samenstelling van het nieuwe team het onderwerp der beraadslagingen vormt, waarbij uiteraard de vraag een rol speelt hoe de basis kan worden waarop dit „nieuwe" kabinet zal komen te rusten. In zijn gesprek met de pers heeft dr Drees dezer dagen reeds gezegd dat de basis zo breed mogelijk zal zijn, waarbij dan de nadruk dient te vallen op het woord mogelijk.

Naar voorts in politieke kringen verluidt is het niet uitgesloten, dat de partijloze minister van Verkeer en Waterstaat mr. D.G.W. Spitzen (van wie overigens bekend is, dat hij net zo lief naar zijn oude functie van secretaris-generaal van dit departement terugkeer, voor welke mogelijkheid zij dan ook is opengehouden) zal worden vervangen door een Christelijk-historicus teneinde het CHU element in de nieuwe regering te versterken. In dit verband wordt de naam genoemd van de directeur van de Landbouw ir C. Staf, die gistermiddag een onderhoud met de beide formateurs heeft gehad.

De kans, dat mr Stikker bij Buitenlandse zaken terugkomt acht men in politieke kringen „zeer redelijk".

Besprekingen

— De kabinetsformateurs Drees en Van Schaik hebben Maandag een onderhoud gehad met ir C. Staf, directeur-generaal van de landbouw.

Dr. Drees en mr Van Schaik hadden vandaag besprekingen met de demissionaire minister van economische zaken, prof. Van den Brink, en het Nederlandse lid van de raad van plaatsvervangers van het Noord-Atlantische Pact te Londen jhr. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer.

Bredere basis?

„De Volkskrant" van vandaag meldt, dat de heer Staf (die lid is van de C.H.U.) misschien benoemd zal worden als minister van verkeer en waterstaat. Het blad zegt, dat de heren Drees en Van Schaik van den beginne af weinig of geen verandering wensten te brengen in het K.V.P.-P.v.d.A-element in het kabinet. Daarom kan worden verwacht, dat zij van zoveel mogelijk partijen steun willen hebben.

De K.V.P. heeft er bij herhaling op aangedrongen, dat een echte partijganger van de C.H. U. lid van het kabinet is, en reeds na het ontslag van de heer Schokking als minister van oorlog en marine werd ir Staf als toekomstig minister genoemd. De benoeming van ir Staf betekent geenszins, dat mr s'Jacob overbodig zou worden en zal moeten verdwijnen, aldus „De Volkskrant". Integendeel, deze maakt een zeer goede kans om als minister aan te blijven in weerwil van het feit, dat de rechtse partijen zijn politiek in verband met de Ambonnese militairen hebben becritiseerd.

VLOOTOEFENINGEN

's-Gravenhage. — Dit jaar zullen op zeer ruime schaal in internationaal verband vlootoefeningen gehouden worden door de landen van het Noord-Atlantisch Pact. De Noordzee en de Atlantische oceaan zulen o.m. tot het oefengebied horen.

ZAL BEIEREN IN BRAZILIE

Delft. — De stadsbeiaardier te Delft Leen 't Hart, zal op 10 April op uitnodiging van de Braziliaanse regering en met steun van de Nederlandse regering naar Brazilië vertrekken, waar hij op 14 April een bespeling zal geven op het door de firma Eijsbouts te Asten in het in de nieuwe R. K. kerk te Sao Paulo geplaatste carillon. Daarna zal de heer 't Hart nog anderhalve maand in Brazilië blijven om enige toekomstige beiaardiers wat wegwijs te maken in het vak.

Vermoedelijk zal Leen 't Hart in aansluiting op zijn verblijf in Zuid-Amerika nog een tournee door Noord-Amerika en Canada maken.

De K.L.M. heeft de heen- en terugreis aangeboden.

De heer 't Hart zal de twee maanden, die hem nog van de reis scheiden, benutten om Portugees te leren, aangezien hij het onderricht in de Portugese taal zal moeten geven.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Nederland en Platteland; 19.30 Amsterdamse Politiekapel; 20.00 Nieuws; 20.05 **De West in in Nederland;** 20.20 „Het Schip van de Week"; 20.50 Scheepsjournaal; 20.58 Sportpraatje; 21.00 Gram. muz.; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Naar bed; 17.25 Reclame; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Lotex; 18.15 Kinderopvoeding; 18.30 Piano-Jazz; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Klassiek Concert; 20.40 C.C.S. spreekt; 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur J. Kokshoorn, tel. 2140.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, Hot. N. tel. 2351—2141; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling: J. F. Beyleveldt, Negropont 49-A, tel. 2027.

C.S.M.

Rederij: A. de Rooy, tel. 2076.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur A. Bloemink, tel. 2288; 23.00 — 08.00 uur

Dok Afdeling: J. Grasman, tel. 2228.

Bioscoop: Woensdag: „The father of the bride".

Indonesie kampt nog steeds met economische moeilijkheden

Amsterdam — De correspondent van het „Algemeen Handelsblad" in Djakarta meldt, dat er grote onrust heerst door de stijging van de prijs van de rijst.

De stijging wordt mede veroorzaakt door vertraging in de aanvoer uit het buitenland tengevolge van de wereldcrisis en de exhorbitante eisen van de arbeiders. Vele ondernemers kopen thans namelijk op de vrije markt, teneinde aan de eisen tot rijstverstrekking te voldoen. Bovendien treedt naar aanleiding van de sterk toegenomen geruchten omtrent een devaluatie van de rupiah wederom het achterhouden van goederen op, waaronder ook rijst. Het effect van de omzetbelasting, waarvan de rijst overigens is vrijgesteld, leidt daarnaast tot algemene verhoging van het prijspeil, waarbij controle welhaast niet mogelijk is.

Voor wat betreft de kabinetsreorganisatie wordt Sjafruddin genoemd voor de portefeuille van het ministerie van defensie. Dit zou echter de vraag meebrengen, wie de portefeuille van financiën moet krijgen.

STUDIEREIS.

Washington — Een groep van zes politie-ambtenaren uit Indonesië vertoeft op het ogenblik in de Verenigde Staten op uitnodiging van het ministerie van buitenlandse zaken. Zij zullen er zes weken blijven voor een studie van de Amerikaanse politie-methoden, variërende van het onderzoek in moordzaken en andere misdaden tot het douane-wezen en de verkeerscontrole. Dit is de derde groep van dit soort uit Indonesië.

AGENDA

WEST-END: „Lassie comes home" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Tarzan and the slave girl" 19 uur; „Love that brute" 21 uur.

ROXY: „Standing room only" 19 en 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380 en Botica Americana,** Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: **J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).**

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45 Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Mestrom, Marktstraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Quinteto Bonaire; 21.30 Actuele causerie; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

Ons feuilleton

13 en één

30.

„Vraag hem eens, wat hij van de vloer naast Parks' lichaam heeft opgeraapt", zeide Kapitein Temple.

Gateway ging zich te buiten aan een zacht gegrinnik.

„Dat behoef ik hem niet te vragen; dat weet ik al", zeide hij en keek Andregg spottend aan.

Andregg scheen te schrikken.

„Duivel, die je bent!"

„Ja, voordat ik helemaal klaar ben zal ik me zeker een duivel vinden! Ik heb je in mijn zak — Andregg — zoals je jezelf op het ogenblik noemt! Ja, dat dacht je niet, hé? Jouw foto is in handen van de politie in Los Angelos, vriendje! Een dokter? Als je hier de geneeskunde hebt uitgeoefend, heb je dat onbevoegd gedaan en zal je daarvoor ook nog een paar jaar moeten opknappen. Vroeger, voordat de grond onder je voeten begon weg te glijden, was je drogist, mijn waarde. En toen werd je vervolgd voor het uitgeven van vals geld, is het niet? Ik weet zeker, dat je gesignaleerd staat, makker, en voordat we vier en twintig uur verder zijn, weet ik van jou alles, wat er te weten is! En ik zal je nog iets vertellen!" Hij kwam een stap naderbij en bracht zijn gelaat vlak voor dat van Andregg. „Jij hebt een lelijke smerige huid, zo droog als poeder, en een stel afgekloven nagels, zoals ik ze nog nooit gezien heb. De huid en de handen van een dief, een valse munter — en een moordenaar!"

Andregg viel achterover op zijn bed en sloeg zijn trillende handen voor zijn gelaat. Gateway gaf de verwonderde Temple een knipoogje. Een duidelijk zichtbaar knipoogje was het, dat wilde zeggen; „Nu heb ik hem, waar ik hem wilde hebben en duidelijk zal hij een volledige bekentenis afleggen."

„Geef me een glas water!" smeekte Andregg.

Tom Blout liep vlug de badkamer in. Gateway riep hem scherp terug. En zich tot Andregg wendend ging hij voort:

„Je krijgt niets — of het zou nog een slag op je kaak moeten zijn — of een glas zout water! Todat je een bekentenis hebt afgelegd. Dan kan je wel een liter water krijgen — en al wat je wilt. Je hebt toch zelf om een Derde Graad gevraagd, is het niet? En dat zal je hebben ook mannetje, volgens de regelen van de kunst. En ik wil je wel zeggen, dat ik nog nooit iemand onder handen heb gehad, op wie ik de Derde Graad met zoveel genoegen in toepassing bracht als jij."

Andregg sloot zijn ogen en beefde nu van het hoofd tot de voeten.

„Aangezien ik helemaal geen haast heb", ging Gateway voort, „zal ik je de vrije keus laten. Je kunt nu je bekentenis afleggen of over tien minuten of over een uur. Je kunt zelfs tien uur de tijd krijgen, als je denkt het zo lang te kunnen volhouden. Vier en twintig uur kan je ook nog krijgen, maar als je het zo lang uithoudt, zal je er een klein idee van gekregen hebben, welke martelingen je wachten in de hel. En vergeet geen seconde, dat ik je helemaal in mijn macht heb, begrijp je wel? Je snapt toch wat ik bedoel, is het niet?"

De sergeant schraapte zijn keel en Gateway keek hem woedend aan.

„Man, als je er niet tegen kunt, smeer 'm dan! Ik heb geen hulp meer nodig en moet niets hebben van zwakkelingen, die in zwijm vallen, als we het vuurwerk afsteken. En je kunt me geloven als ik zeg, dat de voorstelling nog niet eens een aanvang genomen heeft."

Welk antwoord de sergeant daarop gaf; zal nooit bekend worden. Want op dat ogenblik kwam Paul Savoy de kamer binnen rennen, gehuld in een wijde kamerjas, die wapperend om zijn tengere lichaam golfde.

„Wie is hier?" vroeg hij, voordat hij in staat was geweest te onderscheiden, wie daar in die kamer waren. Toen zijn ogen hem het antwoord op zijn vraag hadden gegeven, voegde hij er aat toe: „Waar is Mr Domino? Heeft iemand hem gezien?"

„Hij is al een paar uur geleden naar bed gegaan", antwoordde Temple. „Je weet toch —"

Savoy wendde zich vlug om en liep naar de deur.

„Kom mee — vlug dan toch — in Hemelsnaam!"

„Wat is er?" riep Temple, die hem achterna liep. „Wat is er gebeurd?"

Vanuit de donkere gang klonk Savoys stem:

„...Ik hoop, dat hij niet vermoord is! Kom mee, man!"

„Ga je mee, Gateway?" vroeg Temple, die gevolgd door de sergeant naar de deur gelopen was.

„Neen", antwoordde Gateway. „Als je me nodig hebt, kun je me hier vinden. Ik zal mijn post niet verlaten, zoals de kapitein zei van het brandende schip."

De beide anderen renden de gang in en volgden de gejaagde Savoy. De kaars van Temple verspreidde een zwak licht in de lange gang. Gateway trok een stoel dichterbij en kwam naast het bed van Andregg zitten.

„Ik geloof niet, dat hier in huis nog meer moorden gepleegd zullen worden", zeide hij, „zolang ik jou in de gaten houd, vriend."

Doch zijn zelfvertrouwen kreeg een geweldige schok, toen Temple een minuut later in de kamer kwam binnenstormen.

„Je sleutels, Gateway! De deur van Mr Domino is op slot en we kunnen hem niet wakker krijgen. Wij zijn bang, dat —"

Hij gritste de sleutels uit Gateways hand en rende de gang weer in.

ONTVOERD OF VERMOORD?

Savoy was niet bereid een verklaring te geven, toen Temple en Blout hem op de man af vroegen, hoe het kwam dat hij om drie uur in de nacht door het huis rende en zeide alleen: „Schiet dan toch op man!" En toen zij tot de ontdekking waren gekomen, dat de deur van Mr Domino op slot was en zij op hun herhaald kloppen en roepen geen antwoord hadden gekregen, keken de drie mannen elkaar bij het flakkerende licht van dek aars angstig in de ogen.

„Zeg toch, wat er gebeurd is!" zeide Temple. „Waarom —"

„Het is een moord!" zeide Savoy. „Ik heb hem toch schreeuwd!! Hij dacht, dat hij veilig zou zijn als hij zijn deur afsloot en zoëven drong het tot me door, dat hier in dit vervloekte huis naar alle waarschijnlijkheid geen plaats is, waar men veilig is. We moeten die deur forceren! Is er geen bijl?"

En toen rende Temple, die zich herinnerde, hoe Gateway de deur van Andregg bewerkt had, terug naar Andreggs kamer om de sleutels van Gateway te gaan halen. Savoy ging een paar stappen achteruit, toen Temple de sleutels één voor één in het slot stak, doch nadat hij er zes had geprobeerd zonder enig resultaat, ging Savoy haastig een bijl zoeken. In de keuken vond hij een grote bijl, dicht bij een stapel houtblokken.

„Achteruit!" beval hij, toen hij voor de deur van Mr Domino was teruggekeerd en hief de bijl hoog boven zijn hoofd.

„Ja, sla die deur maar liever in", gromde Blout. „Er is iets niet in de haak."

„We vernielen het hele huis, als het zo doorgaat", gromde Temple, maar hij was de eerste, die de kamer binnendrong, toen de deur na enkele slagen bezweek.

Het was een grote kamer en keurig gemeubileerd. Het licht van de kaars viel op een kostbaar Perzisch tapijt. Midden op het kleed stond een ouderwetse mahoniehouten tafel, bedekt met een zijden kleed, waarop men een aantal flessen en glazen gezet had. Een paar stoelen, een grote wastafel en aan het einde van het lange vertrek een groot ledikant. De dekens waren teruggeslagen en hingen tot op de vloer; het bed zelf was leeg.

Haastig liepen de drie mannen naar een deur achter in de kamer, die toegang bleek te geven tot een badkamer. Aan het einde van die badkamer openden zij weer een andere deur. De deur bleek niet op slot te zijn en zij staarden in de slaapkamer van de bediende van Mr Domino, Mahmun. En in diepe slaap verzonken vonden zij Mahmun zelf.

* * *

Temple, die het aan Savoy overliet om Mahmun wakker te maken, keerde naar de kamer van Mr. Domino terug om te trachten daar een verklaring te vinden voor diens afwezigheid. Het eerst van al vond hij een gebroken wijnglas. Hij ontdekte het, toen hij op een glasscherf trapte, die krakend onder zijn voeten versplinterde. Tussen de tafel en het bed was het glas kapot gevallen.

Hij zocht verder zonder zich de tijd te gunnen naar een verklaring van het gebroken glas te zoeken. „Verzamel eerst alle aanwijzingen", was Temple's devies, „en stel naderhand hun betekenis vast". In zijn ogen kwam een zonderlinge uitdrukking.

„Zeg Blout", riep hij.